Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 7 (263)
Joi
15 februarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

REDESCHIDEREA EVIDENȚEI CONTABILE

Pompiliu GRUBÍSCHI

șef de secție
în Uniunea Națională
a Cooperativelor Agricole
de Producție

În adunările generale ale membrilor cooperatori au fost analizate rezultatele activității economice pe anul expirat, au fost dezbătute lipsurile și greutățile semnalate în procesul de producție și în activitatea din sectorul contabilității sub aspectul contribuției acestuia la perfecționarea metodelor de conducere. Totodată, s-au stabilit și măsurile necesare pentru realizarea în bune condiții a prevederilor de plan pe anul 1968.

Ca o condiție a consolidării continue a cooperativelor agricole, a amplificării și diversificării substanțiale a activității lor productive, devine tot mai necesară dirijarea competentă și operativă a proceselor economice. Un rol de primă importanță în această privință revine evidenței contabile, ea fiind chemată nu numai să înregistreze corect și la timp diversele fenomene economice, dar să și cunoască, în orice moment, situația economică și financiară a unității. În înfăptuirea acestui imperativ, **redeschiderea evidenței pe anul 1968 constituie un prim pas absolut necesar, pentru ca evidența contabilă să asigure cu operativitate prevenirea și înlăturarea abaterilor de la disciplina de plan și financiară și să furnizeze la timpul potrivit soluții reale, eficace, pentru ridicarea activității productive pe o treaptă cît mai înaltă.**

Normele de bază ale evidenței contabile, confirmate de practică, au demonstrat necesitatea unei corecte redeschideri, ca fiind urmarea firească a respectării riguroase a lucrărilor de închidere a anului de gestiune expirat. Pornind de la această cerință și ținînd seama de neajunsurile și lipsurile semnalate în cadrul unor cooperative agricole din regiunile Banat, Bacău, Cluj și altele cu privire la operațiunile de închidere a evidenței, **se impune revizuirea modului în care s-au efectuat lucrările de inventariere, punerea de acord a rezultatelor acesteia cu evidența contabilă, determinarea producției globale, a cheltuielilor materiale, producției nete și a repartizării acesteia la fonduri.** Înlăturarea eventualelor erori va asigura, fără îndoială, premisele redeschiderii corecte a evidenței pe anul 1968, evidența care să constituie într-adevăr un sprijin real în activitatea consiliului de conducere al cooperativelor.

Realizarea acestei sarcini de mare responsabilitate presupune, însă, mai întîi, depășirea stadiului actual al orientării economice a contabililor șefi din unele cooperative agricole, aceștia avînd datoria să pătrundă mai adînc în conținutul economic al operațiunilor și să fructifice cu competență și operativitate datele documentelor pe care le întocmesc.

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN COMPETIȚIA CU TIMPUL,

CÎȘTIGĂ CINE ȘI-A PREGĂTIT BINE UTILAJUL

Oricită străduință s-a depus pentru eșalonarea reparațiilor pe tot parcursul anului, în lunile de iarnă a rămas de pregătit un procent destul de însemnat din parcul de mașini și tractoare existent în unitățile agricole. Au avut întîietate, firește, utilajele care vor lucra în campania de primăvară — dovadă că, pînă la 10 februarie, ele erau reparate în proporție de 97 la sută atît în S.M.T., cît și în I.A.S. Primele care au raportat terminarea reparațiilor au fost S.M.T.-urile dobrogene și I.A.S.-urile băcăoane. Se constată însă întîrzieri serioase în trimiterea tractoarelor și mașinilor agricole la sediile brigăzilor.

În ritm susținut se desfășoară și pregătirea celorlalte utilaje — combine, prese mecanice, cultivatoare. Statistica existentă înscrie la acest capitol, realizări de peste 95 la sută. În prezent, în unitățile agricole de stat, semănătorile sînt supuse unor riguroase probe practice, în cîmp. Comisii speciale — care trebuie să fie deosebit de exigente — verifică calitatea reparațiilor.

La lucrările din primăvară vor fi folosite și utilajele proprii ale cooperativelor agricole. Repararea acestora a fost organizată în S.M.T., în atelierele intercooperatiste și la sediile cooperativelor. Pe alocuri însă, situația nu este corespunzătoare, fie din cauza netrimiterii mașinilor la S.M.T., fie datorită lipsei unor piese de schimb. Este necesar ca bazele de aprovizionare să analizeze posibilitățile existente pentru a se putea urgenta și pe această cale reparațiile și reviziile la utilajele proprietate a cooperativelor agricole.

Efectuarea lucrărilor agricole în timp optim și de bună calitate este determinată, în mare măsură, de priceperea celor chemați să mînuiască utilajele. În acest sens se poate spune că în S.M.T. și I.A.S. au existat preocupări pentru instruirea mecanizatorilor. Tematica instructajelor este destul de diversificată. Am reținut : instruirea mecanizatorilor cu privire la aplicarea noilor tehnologii de lucru pentru legumicultură, cultura cartofului și a sfeclei de zahăr. La alte asemenea întîlniri au fost prezentate noile mașini cu care au fost dotate unitățile — mașina pentru plantat răsaduri, cultivatorul pentru legume, modelatorul de teren și altele.

Primăvara și-a trimis vestitorii. Vremea bună trebuie să găsească unitățile agricole pregătite temeinic, pînă în cel mai mic amănunt. De aceea, se impune ca organele agricole să desfășoare o activitate intensă de îndrumare și control pe teren și să sprijine unitățile în rezolvarea problemelor ce se ivesc în legătură cu întîmpinarea apropiatei campanii agricole.

Membrii cooperativei agricole de producție Otopeni pregătesc pentru piețele Capitalei cantități sporite de trufandale. În acest an suprafața de sere-solar a fost extinsă, aici, cu încă 25 000 m.p.

Foto : AGERPRES

O CERINȚĂ HOTĂRÎTOARE ÎN LEGUMICULTURĂ

Fiecare lucrare în etapa optimă

Ultima săptămînă a marcat intensificarea ritmului în care se desfășoară o serie de acțiuni prin care se creează garanția obținerii unor recolte sporite de legume. S-a îmbunătățit considerabil aprovizionarea cooperativelor agricole de producție cu cherestea, rame de răsadnițe, folii de polietilenă etc. La cherestea, livrările au ajuns la 53 969 mc, ceea ce reprezintă 78 la sută din cantitatea prevăzută. Unitățile Ministerului Economiei Forestiere, insistent criticate în vremea din urmă pentru modul defectuos în care livrau diferitele materiale, au reușit să realizeze chiar o depășire a prevederilor : față de cantitatea prevăzută, au livrat cu 4 400 mp mai multe rame de răsadnițe. O serie de unități cooperatiste — cele din regiunea Argeș și unele aparținînd orașului București — sînt însă vitregite. Mai au de primit încă importante cantități de rame. De asemenea și de răsadnițe, deși întreprinderile furnizoare — unități ale aceluiași minister — au livrat mai mult de jumătate din cantitatea de răsadnițe prevăzută pentru acest trimestru.

Continuă să rămînă o problemă aprovizionarea cu lemn C.R. și prefabricate din beton. Lipsa primului produs se resimte mai ales în regiunile Argeș și Banat, pentru care livrările se găsesc, judecînd după procente (19 la sută și 20 la sută), în faza de început. Tot aici, cît și în regiunile Iași, Oltenia, Crișana se semnalează unele neajunsuri în livrarea foliilor de polietilenă și, pe alocuri, și a prefabricatelor din beton. Drept consecință este îngrijorător de întîrziată construirea noilor răsadnițe din prefabricate și a solariilor. În regiunea Oltenia, la primul gen de construcții, realizările nu depășesc 28 la sută din prevederi.

Aici, ca și în alte regiuni, dificultățile create de lipsa materialelor necesare nu pot fi contestate. Tot atît de adevărat este însă și faptul că nici chiar materialele primite n-au fost folosite în întregime. Unitățile cooperatiste din Oltenia s-au aprovizionat cu 208 000 mp de rame pentru răsadnițe. Deci, suprafața pe care s-au amenajat noile răsadnițe ar trebui să se apropie de această cifră. Or, la capitolul „Răsadnițe — construcții noi" apar numai 108 000 mp. Să fie oare diferența — 100 000 mp — determinată, în întregime, de lipsa prefabricatelor din beton, așa cum se afirmă ? Admițînd totuși că așa ar fi, apare o a doua diferență ce ar trebui explicată : cea dintre suprafața de răsadniță amenajată și cea pe care s-au făcut însămînțările. Diferența există și se menține, deși în Oltenia, așa cum reiese și din situația centralizată la Consiliul Superior al Agriculturii, însămînțările pentru culturile de legume timpurii de cîmp din urgența a II-a se află, în comparație cu alte regiuni, într-un stadiu mai avansat (24 la sută din prevederi).

Unitățile cooperatiste din jurul orașului Tr Severin — Bistrița, Șimian, Cernat, Maldovățu, Șișești, care în acest an au sporit simțitor suprafețele pe care vor cultiva legume, au pînă acum realizări ce pun în evidență eforturi sus-

(Continuare în pag. a 2-a)

DIN SUMAR:

- *Puncte de vedere:* ***STANDARDE DE CALITATE PENTRU LUCRĂRILE AGRICOLE*** *(pag. 2)*
- ***PRIETENUL DV. VĂ SFĂTUIEȘTE*** *(pag. 2)*
- ***CREȘTEREA OILOR PENTRU PIELICELE — O TRADIȚIE CARE ÎȘI REVENDICĂ DREPTUL*** *(pag. 3)*
- ***APRECIEREA REZULTATELOR UNITĂȚILOR — ÎN FUNCȚIE DE CONDIȚIILE ECOLOGICE*** *(pag. 4)*
- *Pe marginea studiului privind dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic:* ***SOLUȚII SALUTARE*** *(pag. 5)*

EROICUL '33

de Liviu BRATOLOVEANU

S-au scris și multe se vor mai scrie despre zilele acestui nemuritor februarie '33, dar cuvîntul scris, oricît ar fi el de bine ales și de cuprinzător, nu mă emoționează și nu mă cutremură așa cum mă emoționează vorbele simple, nemeșteșugite, ale celor ce au luptat pe baricadele Griviței Roșii, plătind unii cu sîngele, alții cu cazna și ani mulți și grei de închisoare îndrăzneala de a se fi ridicat împotriva tagmei jefuitorilor și împilatorilor poporului din acea vreme.

Ca unul care am trăit și am muncit printre **Ei**, îmi face o deosebită plăcere ori de cîte ori mă întîlnesc cu „nenea Vasile Șandru", azi pensionar, cînd urc pînă la al doilea etaj al blocului de peste drum în care locuiește împreună cu ai săi.

Și cît de simplu își povestește viața „nenea Vasile Șandru", cînd îl copleșesc pe el aducerile aminte legate de neuitatele zile ale acestui sîngeros februarie '33.

„Sînt fiu de țăran, taică-meu și mama munceau pe la unii și pe la alții, pe te miri ce, împreună cu ceilalți doi frați ai mei mai mici, fiindcă pămînt nu aveam nici cît să întorci carul, iar din ce scoteam din sforicica noastră de pămînt nu mai lungă decît o azvîrlitură de băț abia dacă ne ajungea s-o întindem o lună sau două, pînă pe la mijlocul iernii ; iar după aceea... după aceea iarăși ne îndatoram, zălogindu-ne, în schimbul unui sac de mălai, munca pentru un an de zile. Așa că într-o iarnă, eu și unul dintre cei doi frați ai mei, cel mijlociu, ca să le mai ușurăm viața alor noștri, ne-am risipit care încotro ; frate-meu a nimerit la Timișoara, la o fabrică de încălțăminte, unde după trei ani a murit de oftică, iar eu m-am băgat lucrător aici, la Grivița, unde m-au prins evenimentele".

Și firul evocării se întrerupe, pentru ca, în pauza dintre cuvinte, să-și readune în minte faptele și întîmplările toate pe care le-a trăit.

Cum să se fi gîndit acum 35 de ani „nenea Vasile Șandru", că el și ceilalți tovarăși ai lui de muncă de la atelierele Grivița aveau să scrie, alături de petroliști, cu prețul sîngelui, al caznelor și privațiunii de libertate, unul din cele mai glorioase capitole ale luptei de clasă și istoriei poporului nostru ?

„În partid nu eram pe atunci ; în partid am intrat după aceea, fiindcă și pe noi, cei care nu eram în partid, arestul și închisoarea în loc să ne frîngă, mai rău ne-a îndîrjit".

Și „nenea Șandru" zîmbește, zîmbește și se uită la blocurile zvelte, elegante și la blocurile-turn de pe bulevardul de-a lungul căruia, cîndva, în '33, se înșirau maghernițele insalubre, igrasioase, în care locuiau familiile celor ce lucrau le atelierele și la depourile căilor ferate.

(Continuare în pag. a 6-a)

INTERVIUL NOSTRU

SIMPOZIONUL ROMÂNO - FRANCEZ:

„Cercetări în domeniul chimizării agriculturii"

Luna iunie a acestui an se anunță ca o lună a manifestărilor științifice internaționale în domeniul agriculturii, manifestări a căror gazdă va fi țara noastră. Nu de mult am informat cititorii despre simpozionul internațional „Ameliorarea prunului". Tot în iunie și anume în prima jumătate a lunii, se va desfășura la București un simpozion româno-francez avînd ca temă cercetări în domeniul chimizării agriculturii.

În legătură cu această manifestare, revista noastră a solicitat amănunte prof. dr. docent David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, cunoscut specialist în problemele care constituie obiectul simpozionului.

— Ce a determinat întîlnirea proiectată între specialiștii români și francezi ?

— Între Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Agriculturii al Republicii Franceze s-a încheiat încă din anul 1965 un Aranjament de colaborare științifică și tehnică directă în problemele care interesează cele două sectoare. În cadrul acestui aranjament se prevede primirea și trimiterea, pe bază de reciprocitate sau pe cheltuială proprie, de specialiști, cercetători, oameni de știință. Anual cele două părți convin

(Continuare în pag. a 5-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

Cînd se întîrzie trimiterea probelor la laboratoarele pentru controlul semințelor...

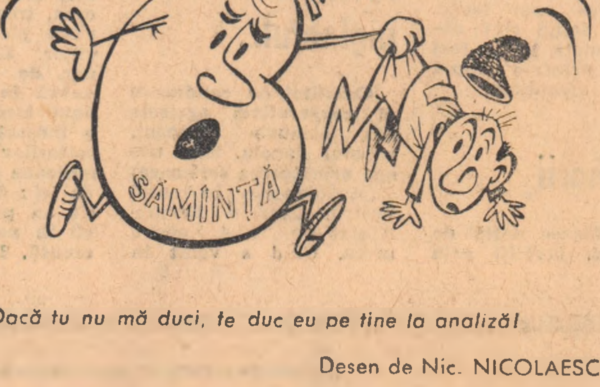

— Dacă tu nu mă duci, te duc eu pe tine la analiză!

Desen de Nic. NICOLAESCU

PUNCTE DE VEDERE

STANDARDE DE CALITATE pentru lucrările agricole

„Calitatea lucrărilor agricole" este o expresie care, în decursul anilor, a intrat profund în limbajul unei categorii vaste de lucrători din agricultură. Există o mărime a calității? De regulă, o lucrare agricolă este notată — potrivit exigenței și obiectivității, mai mult sau mai puțin relative, ale celui care este pus să facă aprecierea — cu calificativul „bună", „foarte bună" sau „necorespunzătoare". Este, să recunoaștem, un sistem de apreciere arbitrar care, pe undeva, înclină, în sens nefavorabil, tavanul recoltei și al eficienței ei economice.

În ansamblul preocupărilor legate de situarea agriculturii pe baze științifice, **la Întreprinderea agricolă de stat Dragalina, s-au aplicat în 1967 pentru prima dată standarde de calitate pentru lucrările de arat, pregătirea patului germinativ și semănatul cerealelor.**

În rîndurile de față ne vom referi **la aplicarea standardelor de calitate la arături.** Criteriile de apreciere a calității lucrării de arat sînt următoarele:

1 — **prima brazdă dus și întors la cormană trebuie să fie dreaptă (rectilinie), pătrunsă, cu coama de maximum un sfert din adîncimea arăturii.** Nota maximă stabilită pentru îndeplinirea acestor criterii este de 12 puncte. Fiecare abatere se penalizează cu cîte un punct;

Fig. 1 ORGANIZAREA PARCELEI PENTRU ARATURA

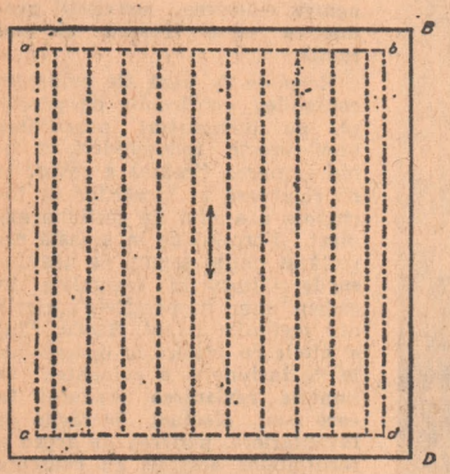

LEGENDA:

A B C D	perimetrul parcelei de cca 100 ha.
I ab și cd — — — —	brazdele de pătrundere și reper, paralele cu linia drumului de la capete, la o distanță egală cu lungimea agregatului tractor + plug (cca 6 m)
II ac și bd —·—·—·—	brazdele de împachetare, paralele cu laturile AC și BD la o distanță egală cu o lungime + o lățime de agregat (cca 8 m)
III - - - - -	prima brazdă a fiecărei porțiuni de lucru; lățimea este egală cu un multiplu al lățimii de lucru a plugului
IV ———	direcția de lucru a arăturii în parcelă
I, II, III, IV	ordinea în care se execută lucrarea

Fig. 2 IMPACHETAREA PARCELEI

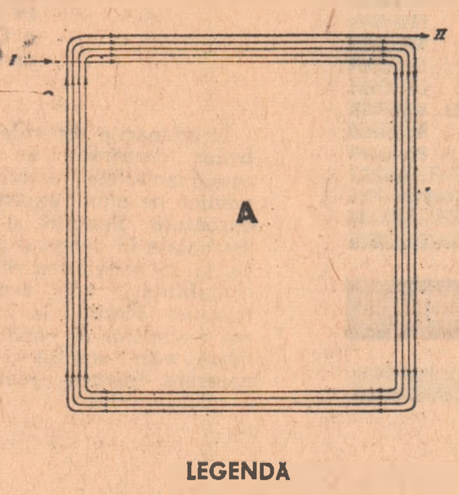

LEGENDA

A		porțiunile de lucru terminate de arat
I	→	începerea împachetării pe o linie jalonată, trasă la aceeași distanță cu brazdele de împachetare, sau dacă brazdele de pătrundere și reper mai sînt vizibile, se calcă peste ele cu roata mare, din stînga, a tractorului
II	→	terminarea împachetării

2 — **uniformitatea adîncimii.** Nota maximă — 20 de puncte, admițînd abateri în plus sau în minus de un centimetru. Abaterile mai mari de 1 cm se penalizează cu cîte două puncte pentru fiecare centimetru depășit;

3 — **uniformitatea lățimii de lucru.** Nota maximă — 20 de puncte. Abaterile și respectiv penalizările sînt identice cu cele de la punctul 2;

4 — **uniformitatea microreliefului.** Se impune ca înălțimea coamelor fiecărei brazde să fie aceeași, iar fîșiile lucrate de plug la diferite treceri (dus și întors) să se găsească pe aceeași orizontală. Nota maximă — 18 puncte. Abaterile de un centimetru în plus sau în minus se penalizează cu cîte două puncte la arăturile pentru însămînțările de toamnă și cu cîte un punct la cele de toamnă pentru însămînțările de primăvară;

5 — **ultima brazdă dus și întors cu care se încheie parcela trebuie să fie dreaptă și executată dintr-o singură trecere de la un capăt la celălalt al parcelei.** Această ultimă brazdă are jumătate din adîncimea cu care s-a lucrat pe restul parcelei. Nota maximă — 15 puncte. Fiecare abatere, întoarcere pe arătură și fiecare centimetru în plus la adîncimea șanțului de încheiere se penalizează cu cîte două puncte;

6 — **uniformitatea conturului parcelei.** Nota maximă — 15 puncte. Criteriile de apreciere: respectarea brazdelor de pătrundere și reper — interioară și exterioară—prin introducerea și scoaterea plugului din brazdă cu o abatere de maximum un metru. Depășirea toleranței admise se penalizează cu un punct la două brazde; înălțimea coamei brazdei din interiorul fîșiei perimetrale să nu depășească un sfert din adîncimea arăturii. Pentru fiecare centimetru în plus se rețin două puncte; uniformitatea microreliefului pe fîșia perimetrală de 8 metri (9 brazde x 0,90 m). Abaterea de 1 cm se penalizează cu două puncte.

Punctajul maxim pentru toate cele șase criterii enumerate este de 100.

Pentru a putea acorda notele cuvenite, a fost necesară o perfectă organizare a lucrului în teren. Este vorba, în primul rînd, de o parcelare riguroasă a terenului (vezi figura 1). La intrarea în brazdă, plugul se lasă pe sol atunci cînd roțile din spate ale tractorului se află pe brazda de pătrundere și reper; la ieșirea din brazdă, plugul se ridică atunci cînd roțile din față ale tractorului sînt pe linia de margine a parcelei. În acest fel se ară porțiunea dintre cele două brazde de pătrundere și reper plus 1—2 m din zona perimetrală. După terminarea lucrului pe toată porțiunea cuprinsă între cele două brazde de împachetare se trece la efectuarea arăturii pe zona perimetrală, cu tractoarele așezate „în cocor". Se lucrează astfel, de jur împrejur, pe toate laturile parcelei, în sensul acelor de ceasornic, iar brazdele se răstoarnă spre interiorul parcelei. Modul de împachetare a parcelei este cel din figura 2.

Verificarea calității se face la începerea lucrării, după efectuarea primei brazde. Calitatea arăturii se determină după cele șase criterii amintite mai înainte, pentru fiecare tractorist în parte. În continuare, măsurarea calității se face prin sondaje. Notele acordate se înscriu într-o fișă a parcelei în care se trec: criteriile de calitate, nota maximă pentru fiecare criteriu, constatările făcute în urma verificării lucrărilor, punctele penalizate și notele acordate. O lucrare notată cu 71—80 puncte este cotată ca „satisfăcătoare, una cu 81—90 puncte „bună" și 91—100 puncte — „foarte bună". Înmulțind nota acordată fiecărei parcele cu suprafața ei, însumînd apoi rezultatele și împărțind la suprafața totală care s-a arat se obține nota medie ponderată, notă ce reprezintă calitatea arăturii realizată la o fermă. Notarea se face de către șeful fermei pentru fiecare tractorist. **În acest fel șeful de fermă are posibilitatea recompensării diferite a tractoriștilor, în funcție de calitatea lucrărilor executate.**

Pentru măsurarea calității lucrărilor după criteriile enumerate sînt necesare: un brazdometru de adîncime, un latometru pentru determinarea lățimii de lucru a plugului, un reliefometru tip ștachetă cu lănțișor și o ruletă de buzunar.

Sistemul de notare a lucrării de arat a suscitat un viu interes din partea mecanizatorilor întreprinderii agricole de stat Dragalina, fiecare dorind să acumuleze un punctaj maxim. Astfel toate fermele au obținut la lucrarea de arat, în medie 98,5 puncte.

Prin paginile „Agriculturii socialiste" punem în discuția tuturor specialiștilor agricoli standardele de calitate aplicate orientativ la I.A.S. Dragalina, în scopul îmbunătățirii lor, în vederea unei generalizări.

Ing. D. BONCOTĂ
Ing. O. LESNIUC
din Departamentul I.A.S.
și ing. A. LĂZĂROIU
de la I.A.S. Dragalina

UN VAST SISTEM DE IRIGAȚII

În perimetrul Băilești — Calafat, se află în construcție un vast sistem de irigații care va cuprinde o suprafață de aproape 50 000 de hectare. Canalul magistral al sistemului, lung de 50 km, va avea o secțiune medie de 40 mp, o adîncime de trei metri și o lățime, la suprafață, de 12 metri. Această complexă lucrare în valoare de 626 de milioane de lei va necesita dislocarea a un milion de metri cubi de pămînt și un consum de peste 3 600 de vagoane de ciment.

La realizarea acestui important obiectiv își aduc contribuția și cooperatorii din satele aflate în perimetrul Băilești — Calafat.

Un calcul sumar arată că, prin intrarea în funcțiune a sistemului, se vor obține sporuri anuale de recoltă de 700 000 de tone de porumb, 300 000 de tone de sfeclă de zahăr și 8 000 de tone de floarea-soarelui.

Buletin agrometeorologic

În perioada de la 6 la 12 februarie vremea s-a menținut călduroasă și umedă, exceptînd ultima zi a intervalului, cînd s-a răcit în toate regiunile țării; răcirea a fost mai accentuată în Moldova și Dobrogea.

Precipitații, mai întîi sub formă de ploaie și burniță, s-au semnalat în toate regiunile; de la 9 februarie, acestea s-au transformat în lapoviță și ninsoare în Transilvania și Moldova.

Temperaturile maxime cele mai ridicate au oscilat între 14° (Oradea și Oravița) și 0° (Avrămeni și Huși); minimele cele mai coborîte au fost cuprinse între — 15° (Joseni) și 1° (Calafat și Sibiu).

În sol, la adîncimile de 5 și 10 cm., temperaturile medii zilnice au variat între — 1° și 6°.

Solul s-a dezghețat în cea mai mare parte a regiunilor agricole. În Transilvania și Moldova, solul s-a menținut înghețat pînă la 10 cm.

Cantitățile de apă provenite din precipitații au fost de 1—10 mm în cea mai mare parte a teritoriului. În cîmpia de vest, bazinul Someșului, estul Transilvaniei, nord-vestul podișului Sucevii, bazinul Prutului și bazinul mijlociu al Buzăului s-au măsurat între 10—30 mm. Cele mai mari cantități (30—45 mm) au căzut în Maramureș.

Rezervele de apă din sol au continuat să crească ușor în tot acest interval, iar condițiile de iernare a semănăturilor de toamnă s-au menținut favorabile.

În intervalul de la 16—22 februarie, vremea se va menține în general închisă, cu cer mai mult noros. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ploaie. Ele vor fi mai frecvente în regiunile din vestul țării.

Temperatura aerului va crește ușor; în jumătatea de nord a țării, minimele vor coborî între — 2° și — 7°, iar în regiunile din sud vor oscila între 3° și — 3°. Maximele nu vor depăși 8°. Dimineața se va semnala ceață frecventă în Cîmpia Dunării.

Temperatura în stratul arabil va fi cuprinsă în general între 2° și — 3° în majoritatea regiunilor agricole ale țării, iar umiditatea solului va continua să crească ușor.

În laboratorul de zoologie-anatomie al Întreprinderii de material didactic din Capitală se pregătesc noi exponate anatomice conservate în lichid.

Foto: AGERPRES

FIECARE LUCRARE ÎN ETAPA OPTIMĂ

(Urmare din pag. 1)

ținut. Unitățile limitrofe orașului Tr. Severin vor livra astfel, în acest an, circa 3 540 de tone de legume. Peste 2 000 de tone vor fi valorificate pe bază de contract cu statul.

Prezentat sumar, stadiul unor foarte importante lucrări în legumicultura unui alt raion — Filiași — este, de asemenea, concludent. Din suprafața de 17 000 mp de răsadniță ce trebuie amenajată s-au realizat 8 000 și au fost făcute însămînțări pe 1 600 de mp. Numai la Brădești, Gura Motrului, Scăiești, suprafețele pe care s-au efectuat însămînțări se apropie de prevederi.

În raionul Strehaia, unități ca Jirov, Corcova, Samarinești, Broșteni și altele au o importantă contribuție la realizarea suprafeței totale de răsadniță amenajată pe raion: circa 6 000 mp din 10 000 mp cît este prevăzut. În această privință există însă și cooperative, între care cele din Broșteni, Bălăcești, Ciochiuța, unde treburile se desfășoară anevoie. La Bălăcești s-a neglijat procurarea materialului lemnos și, totodată, începerea lucrărilor chiar numai cu materialele existente; aici, ca și la Broșteni, s-au făcut însămînțări pe numai cîte 10-20 mp, iar la Ciochiuța, însămînțarea în răsadnițe nici n-a început.

Or, se știe, lucru confirmat de altfel și de „experiența" unor unități cooperatiste din regiunea Oltenia, că aceste întîrzieri costă și, uneori, destul de scump.

Este de datoria uniunilor cooperatiste și a consiliilor agricole să ajute, pe măsura posibilităților, cooperativele agricole să rezolve operativ multiplele probleme pe care le presupune buna organizare și desfășurare a lucrărilor de sezon în legumicultură.

PRIETENUL DV. vă sfătuiește

Combaterea virozelor în sere

În culturile de seră, pagubele cele mai importante se datoresc atacului cladosporiozei și virozelor.

În afară de viroza specifică a castraveților, în culturile de tomate forțate se întîlnesc frecvent mozaicul și strikul, produse de virusul care provine de la tutun, cunoscut sub numele de Nicotina virus 1. În sere, ca și în culturile neprotejate, tomatele sînt frecvent atacate de boala petelor de bronz, produsă de Lycopersicum virus 3. Fructele de tomate atacate sînt pătate puternic și apoi cad înainte de vreme. Acest virus poate infecta în aceeași măsură ardeiul și vinetele.

Cea mai periculoasă boală virotică a solanaceelor este stolburul, produs de Lycopersicum virus 5.

La tomate, stolburul se manifestă printr-o piticire și răsucire a frunzelor, cele terminale sînt subțiate și de nuanță vînătă. Plantele atacate, fructele sînt mai puține la număr, mai mici și diforme; dacă boala apare mai devreme, florile rămîn sterile, cu petalele alungite și verzui. Pînă la urmă, frunzele se veștejesc și cad, plantele puternic atacate rămînînd golașe, uscate și cu cîteva fructe mici, de un galben-portocaliu.

La vinete, simptomele sînt asemănătoare ca la tomate, prezentînd în ultima fază o desfrunzire și o veștejire totală; fructele, puține la număr, atîrnă pe plante avînd o culoare portocalie murdară.

La ardei, plantele atacate de stolbur rămîn mici, cu frunzele răsucite, cele de la vîrf avînd culoare vînătă; florile rămîn sterile sau leagă puțin. În ultima fază plantele se veștejesc, frunzele cad, iar fructele își pierd turgescența și culoarea naturală. Producția scade uneori cu 30—50 la sută sau chiar mai mult.

Pentru a combate virozele culturilor de legume din sere și cîmp, deoarece nu se cunosc încă metode curative, se recomandă aplicarea măsurilor de prevenire. Printre acestea se numără **utilizarea unei semințe garantate, liberă de viroze și de alte boli bacteriene sau criptogamice, precum și dezinfectarea răsadnițelor în prealabil cu formalină (2,5 la sută), la care se adaugă controlul periodic al plantulelor pentru a elimina exemplarele bolnave sau suspecte.**

Se impune, totodată, ca serele să fie dezinfectate după fiecare ciclu de cultură, iar resturile de plante distruse prin ardere sau transportate în crematorii, respectîndu-se cu rigurozitate măsurile de igienă culturală.

În sfîrșit, trebuie combătute insectele vectoare — păduchii de frunze sau cicadele — cu Ecatox 0,06 la sută. Substanța fiind toxică, se va respecta perioada de remanență, timp în care fructele nu trebuie recoltate.

În aceeași încăpere nu se recomandă cultivarea plantelor în amestec, mai ales a castraveților cu tomate și ardei, de la care același virus poate circula cu ușurință. De asemenea, nu trebuie să se cultive legume în amestec cu plante susceptibile de boală, cum sînt petuniile, tutunul etc.

Tratamente de iarnă în vii

Făinarea viței de vie (oidium), în ultimul timp, a provocat, în unele podgorii și centre viticole, diminuarea considerabilă a producției. Sînt afectate, mai ales, soiurile Afuz—Aly, Muscat de Hamburg, Italia, Regina viilor, Muscat d'Adda, Cardinal. Fără să aibă un efect radical, tratamentele cu zeamă sulfocalcică 20 la sută, sau DNOC 40 în concentrație de 0,75 la sută micșorează totuși rezerva biologică.

Pierderi însemnate provoacă soiurilor Afuz-Aly, Regina viilor, Kiș Miș, Sultanină, Regina Nera și antracnoza viței de vie care se manifestă, în anumite centre viticole, în focare. **Sînt indicate tratamentele cu produse pe bază de DNBF (Dibutox) în concentrație de 1 la sută, sau cu zeamă bordeleză 3—5 la sută.**

Cu produse pe bază de DNOC (Selinon, Sandolin) în concentrație de 0,75—1,5 la sută, DNBF în concentrație de 1—1,5 la sută sau cu zeamă sulfocalcică 20 la sută se pot aplica tratamente atît împotriva păianjenului roșu, cît și a celui microscopic Eriaphyes vitis, care produce erinoza viței de vie.

În ultimii ani, în Cîmpia Dunăreană îndeosebi s-a înregistrat o trecere accentuată a păduchelui lînos al viței de vie, din plantațiile de hibrizi, cărora le este specific, și la unele soiuri nobile dintre cele mai valoroase ca Afuz-Aly, Chasselas, Muscat de Hamburg etc. **Tratamentele de iarnă cu cel mai mare efect în combaterea acestui dăunător sînt cele cu Dibutox 1—1,5 la sută sau ulei horticol 3—5 la sută.**

DAR, ATENȚIE! Toate produsele enumerate, în concentrațiile amintite, sînt fitotoxice în timpul vegetației. De aceea tratamentele se vor sista primăvara devreme, adică la începerea umflării mugurilor.

INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU

Apare elicopterul

Elena Lupu, cooperatoare din comuna Mihail Kogălniceanu, de prin părțile Tulcei, era în durerile nașterii. Se anunța o naștere grea, cu complicații care puteau pune în pericol viața mamei și a copilului. Era necesară transportarea de urgență a tinerei femei la un spital. A fost anunțată salvarea, dar din cauza viscolului drumurile de acces spre comună deveniseră impracticabile. Cu toate acestea, în scurt timp, deasupra comunei a apărut un elicopter trimis de către trustul de amenajare și valorificare a stufului, să o transporte pe calea aerului. La spitalul din Tulcea, Elena Lupu a dat naștere unei fetițe. Mama și fetița sînt sănătoase, viața lor a fost salvată, printr-o faptă plină de umanitate.

Ca dihorii

Li se făcuse poftă de pui fripți, tăvăliți prin mujdei. Ca să-și astîmpere pofta, Gheorghe Crăciun, contabil, și Tudor Negulescu, casier, de la cooperativa agricolă Dudu din preajma Capitalei, s-au repezit ca dihorii în cotețele păsărilor. La început au sustras din averea cooperativei agricole 100 de păsări. Și, cum pofta vine mîncînd, numărul păsărilor luate de cei doi pofticioși a ajuns la 260. Numai că un revizor contabil mai „curios" a cercetat cu atenție notele de livrare a păsărilor. Multe din ele erau falsificate de către contabil și casier. Așa acopereau ei furtul. Ce vreți? Găinării în toată regula!

A dispărut inginerul...

Consiliul de conducere al cooperativei agricole din comuna Cimpeni, raionul Panciu, ne-a trimis următoarea scrisoare: „A dispărut inginerul nostru, Laurian Buture. Ajutați-ne să-l găsim urgent. Cînd a venit în comună, la începutul lunii noiembrie 1967, ne-am bucurat. El însă părea abătut. Ne-a arătat repartiția, după care a zis: „N-am chef să fac agricultură!" S-a dus și dus a rămas. Unde o fi? Noi îl așteptăm să-l rugăm să vină."

E în Bacău, str. Neagoe Vodă nr. 112. De aici trimite revistei noastre anecdote și cuvinte încrucișate. Se pricepe la... jocuri distractive! Careurile primite de la dumnealui sînt intitulate: „Cu cap", „Cuvinte dulci", „Cuvinte grele", „Curse" etc. E în temă! Careul cu tema „A spăla putina" încă nu ni l-a trimis!

Demonstrația a fost făcută

Din noiembrie pînă în martie, 60 de oameni de la cooperativa agricolă „Drapelul roșu" din Sabaoani, lucrează în atelierul de confecționat mături al unității. După aceea, trec în brigăzile de cîmp pînă în noiembrie viitor. Este vorba, așadar, de o întreprindere anexă în toată regula; anul trecut, cooperativa a încasat din vînzarea măturilor aproape două milioane șase sute de mii de lei; din cei 24 de lei, cît au primit cooperatorii în numerar la o zi-muncă, 11 lei au provenit din încasările pe mături.

Datele problemei sînt destul de concludente. Întrebarea care se pune, totuși, este: va mai funcționa atelierul și în noiembrie viitor? Cooperatorii sînt categorici: trebuie să funcționeze.

— În 1967, cooperativa a cultivat cu sorg 150 de hectare. Pentru anul ăsta ne-am propus numai 40, fiindcă ne vom îngriji mult mai bine să scoatem o recoltă de sorg mai mare, chiar de pe terenul slab pe care-l cultivăm — precizează tov. Czégel, președintele cooperativei. Consiliul agricol raional este însă de altă părere și din această cauză au început tirguielile...

Să recapitulăm: cooperativa are atelier de mături, foloasele funcționării lui sînt evidente, întreprinderile anexe din unitățile agricole cooperatiste au rostul lor bine lămurit. Altceva ar fi, de bună seamă, dacă unitatea ar risipi fără rost pămîntul, nimeni nu poate apăra nechibzuința. Dar așa?

Bidineaua, pîinea și cuțitul

Șef al secției anexe de confecționat perii și bidinele a cooperativei agricole Vîrteju, raionul Lenin, București, Ion Popescu avea în mînă „pîinea și cuțitul", cum se spune. Anterior proprietar al unui atelier particular, el a adus în noua sa activitate nu numai uneltele și sculele necesare, ci și unele năravuri.

Conducerea unității i-a încredințat sarcina de a angaja muncitorii, care erau plătiți, tot de el, după state întocmite de contabilitate. El se ocupa de pontaj și tot el de evidența produselor realizate. Deci: uite pîine, uite cuțitul. Avîndu-le la îndemînă, Ion Popescu a luat cuțitul și a tăiat din pîine (din aceea a salariaților) felii-felii: în decurs de doi ani, el a reținut în total la plățile de salarii suma de 50 000 de lei, care au intrat în propriul său buzunar.

Pe un mic peron de gară

Propulsat de „o cinzeacă în plus" — de fapt, de mai multe — dat pe gît cu prilejul unei halte „de ajustare" la bodega din spatele gării Slobozia, lui Constantin Spătaru din comuna Gh. Doja i-a venit inspirația să provoace scandal. Ieșind din bodegă, a făcut cuțitul și a apărut pe peron. Diferiți cetățeni, aflați acolo în așteptarea trenului, s-au trezit luați în primire cu cuvinte urîte, injurioase, ca acelea pe care numai băutura peste măsură știe să le stîrnească din senin.

A încercat apoi să se urce cu... bicicleta în vagon. Invitat să coboare, el și-a abătut ploaia de injurături asupra celor care au „îndrăznit" să-i cheme la ordine, după care, furios, l-a lovit pe milițianul care intervenise. În sfîrșit, cu un briceag în mînă, a alergat spre locomotivă, deoarece îi cășunase și pe mecanic!

Transportat la miliție, a continuat să înjure și să amenințe. Cercetările au dovedit că Spătaru este un adevărat colecționar de condamnări: cîteva pentru loviri, una pentru conducere auto fără carnet, altele pentru huliganism.

Acum își completează colecția.

„Exemplul președintelui"

Peste 20 de țărani cooperatori din comuna Cilnic, regiunea Oltenia, dețineau loturi ajutătoare mai mari de cîteva ori față de cele legale, stabilite conform prevederilor statutului. Președintele cooperativei agricole știa, dar tăcea „chitic". Cum să nu tacă cînd el era... exemplu de incorectitudine. Dar pînă la urmă toate au fost măsurate. Și loturile și faptele președintelui. Adunarea generală a tras concluziile, hotărînd recuperarea pagubelor. Desigur, s-a ținut seama de... exemplul președintelui!

Îngrijitorii sectorului zootehnic al cooperativei agricole din comuna Blaga, regiunea Bacău, pleacă deseori la chefuri, lăsînd animalele fără mîncare și apă.

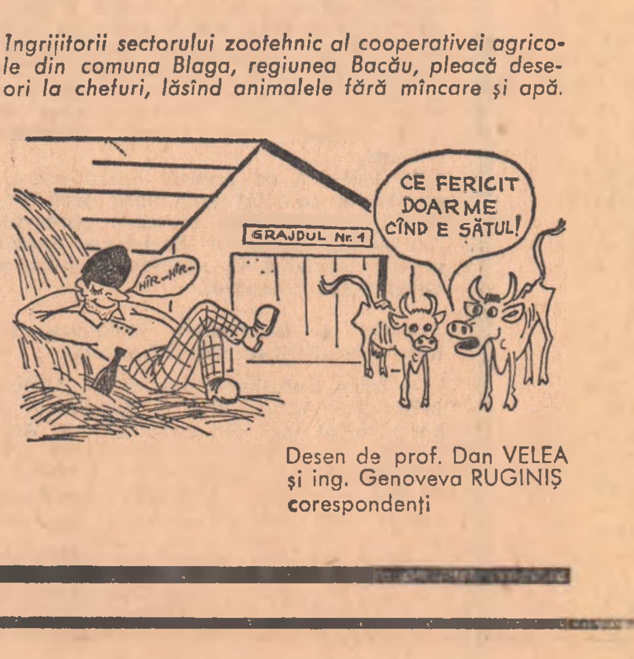
CE FERICIT DOARME CÎND E SĂTUL!
GRAJDUL Nr. 1

Desen de prof. Dan VELEA și ing. Genoveva RUGINIȘ corespondenți

CREŞTEREA OILOR PENTRU PIELICELE

O tradiţie care îşi revendică dreptul

Cui i-a plăcut să colinde meleagurile patriei i-a fost dat, cu siguranţă, să întîlnească şi să cunoască aşezări, îndeletniciri şi obiceiuri de o rară originalitate, păstrate şi preluate peste timp de la o generaţie la alta. Printre acestea, portul, haina de sărbătoare a ţăranului nostru este unul din elementele cele mai caracteristice. Într-un mare număr de sate din nordul Moldovei, frumuseţea autentică a portului şi-ar pierde parcă strălucirea dacă i-ar lipsi binecunoscuta căciulă neagră sau brumărie, purtată cu egală mîndrie şi de tineri, şi de vîrstnici.

De fapt, gustul pentru această frumoasă podoabă vestimentară nu s-a localizat aici. Pe cele mai renumite pieţe internaţionale, pielicelele de Karakul negru şi brumăriu şi cele provenite de la metişii acestor rase s-au numărat şi se numără printre mărfurile de lux. Alături de alte ţări din lume, şi ţara noastră se numără printre exportatoarele de asemenea frumuseţi. Aceasta datorită atît calităţilor de care dispun ţurcanele locale, şi în special cele brumării, cît şi acţiunii întreprinse pentru ameliorarea lor prin încrucişare cu berbeci de rasă Karakul. Din păcate însă, deşi cererile pieţei interne şi externe sînt în continuă creştere, disponibilul de livrări se menţine la un nivel necorespunzător. Din cele circa 3 000 000 de oi cu lînă groasă, de care dispunem în prezent, numai 640 000, adică 21,3 la sută, sînt apreciate ca producătoare de pielicele. În plus, ponderea valorică a pielicelelor obţinute oscilează către categorii inferioare, ceea ce face ca preţul lor mediu să fie în general destul de redus.

Care sînt explicaţiile acestei stări de lucruri? Se pot lua măsuri de redresare?

La aceste întrebări îşi propune să răspundă ancheta noastră.

Ar fi nedrept să trecem cu vederea preocupările manifestate în acest domeniu, în ultimii ani, de unităţi agricole socialiste, de cadre de specialişti şi oameni de ştiinţă. Ca urmare, multe întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole dispun astăzi de turme numeroase, cu efective ce depăşesc chiar ordinul miilor. Peste 95 la sută din ovinele Karakul negru şi metişii lor şi circa 54 la sută din oile ţurcane brumării şi metişii lor proveniţi din încrucişarea cu rasa Karakul se cresc în partea nord-estică a Moldovei. În regiunea Suceava, de pildă, în fermele întreprinderilor agricole de stat Albeşti, Dîngeni, Săveni etc. se cresc turme în jurul a 4 000 de oi. Şi în multe cooperative agricole în special din raioanele Săveni şi Botoşani creşterea oilor pentru pielicele a cunoscut o dezvoltare însemnată. Valorificîndu-le prin D.C.A., unele din aceste unităţi au obţinut preţuri medii între 100 şi 150 de lei pentru fiecare pielicică.

Oprindu-ne la rezultatele cele mai bune obţinute pînă acum, se poate aprecia că însămînţările artificiale, deşi nu au fost folosite cu întreaga lor eficienţă, au contribuit totuşi la ameliorarea în masă a unor efective de oi.

Un aport însemnat la elucidarea problemelor privind tehnica de ameliorare şi schemele optime folosite în încrucişări l-a adus Institutul de cercetări zootehnice, prin secţia pentru studiul ovinelor şi fosta staţiune experimentală zootehnică Popăuţi, specializată cîndva în această direcţie.

Este regretabil însă că **acţiunea tuturor acestor factori nu a îmbrăcat un caracter unitar, organizat; ea s-a restrîns asupra unei populaţii reduse de animale.**

Am căutat să analizăm la faţa locului cîteva din neajunsurile care au frînat dezvoltarea acestei îndeletniciri. Iată ce ne-a spus **Dumitru Chiribuţă, preşedintele cooperativei agricole din Unţeni — Botoşani:**

Cred că aţi auzit de Unţenii noştri. Este renumit în pielicele. În cooperativă creştem 1 400 de oi, dar, în afară de acestea, oamenii din comună mai cresc pe lîngă casă aproape 4 000. Le îndrăgesc mult. Cresc şi berbeci. Creştem şi noi, în cooperativă. **Ce să facem dacă cei de la centrul de însămînţări artificiale nu sînt buni de sămînţă?** În 1966, D.C.A.-ul ne-a plătit, în medie, 127 de lei pe pielicică, iar anul trecut, datorită calităţii lor mai slabe am încasat abia 103 lei. Noi ne-am deprins cu această oaie, căci de la ea cîştigăm binişor; şi am putea creşte şi mai multe oi şi mai bune, dacă preţul pe care ni-l oferă D.C.A.-ul pentru pielicele ne-ar da mai mult curaj. Şi mai e una. Islazul se micşorează văzînd cu ochii. Cu cîţiva ani în urmă am primit indicaţia ca suprafeţele mai puţin productive să le arăm şi să le cultivăm cu plante furajere. Astăzi, aceste suprafeţe au trecut cu totul la arabil, schimbîndu-şi destinaţia. Redus astfel la 615 hectare, pe islaz pasc acum 1 400 de oi şi 750 de taurine ale cooperativei şi 3 800 de oi şi 1 500 de taurine ale membrilor cooperatori, ceea ce este foarte mult. O fi ea oaia animal nepretenţios, dar trebuie să mănînce. Şi aşa cum cunoaştem, în afară de soiul berbecului, la calitatea pielicelei atîrnă greu şi hrana oii.

Constantin I. Biciuşcă, membru al cooperativei agricole din Sîrbi — Săveni, ne-a împărtăşit următoarele:

— Din calculele gospodăreşti pe care le-am făcut şi eu, şi Constantin Alexa, şi Ciubotăroşie V. Mihai şi alţi oameni din satul noastru care creştem, de multă vreme, oi pentru pielicele, ne-am convins că acestea sînt deosebit de rentabile, mai ales atunci cînd pielicica e de cea mai bună calitate. La cooperativă avem aproape 2 000 de oi, din care peste 1 300 sînt ţurcane şi metişi de Karakul. Restul sînt ţigăi. Le creştem şi pe acestea, dar inima noastră rămîne tot la cele dintîi.

Într-adevăr, conform unor indicaţii primite în urmă cu 8—10 ani, în multe cooperative agricole din Suceava, chiar şi în cele cu vechi tradiţii în creşterea oilor pentru pielicele s-a extins, alături de turmele de oi locale şi creşterea oilor cu lînă fină şi semifină. În multe cazuri însă aceasta a îngustat posibilităţile de creştere a oilor pentru pielicele.

Declinul creşterii oilor destinate pielicelelor se explică, în parte, şi prin lipsa elementului stimulativ. De pildă, pentru obţinerea unor cîştiguri imediate, în vederea îndeplinirii planului valoric, în multe cazuri se practică sacrificarea mieilor cu pielicelele de cea mai bună calitate, ceea ce întîrzie, împiedică chiar, acţiunea de ameliorare. Sub aspectul cointeresării materiale, trebuie semnalat şi faptul că de la o oaie merinos care produce un berbec de prăsilă de clasă record se realizează un beneficiu aproape dublu faţă de cel realizat de la o oaie Karakul. O astfel de situaţie frînează, după părerea noastră, interesul crescătorilor.

În venitul net obţinut de la fiecare oaie o pondere importantă o are calitatea pielicelelor. O discuţie purtată cu dr. **Ilie Saghin, de la secţia de zooeconomie a Institutului de cercetări zootehnice,** a relevat şi mai clar acest lucru. Astfel, în urma studiilor economice întreprinse în cooperativele agricole din Timişeşti şi Tg. Neamţ — Bacău, Roma şi Unţeni — Suceava, s-a ajuns la concluzia că procentul mai ridicat de pielicele de calitate superioară realizat în ultimele două unităţi (24,7 la sută, faţă de 6,9 la sută) a făcut ca şi preţul mediu al pielicelelor valorificate să fie cu 33,4 la sută mai mare. Ca urmare, alături de sporirea venitului net realizat de la fiecare oaie şi rata rentabilităţii la ultimele două cooperative agricole a fost cu 8,28 la sută mai mare.

Sintetizînd opiniile exprimate şi de alţi specialişti şi practicieni, se poate trage concluzia că, într-adevăr, **una din cauzele principale privind calitatea nesatisfăcătoare a pielicelelor o constituie lipsa unor reproducători de valoare. Mulţi dintre cei folosiţi în prezent, chiar în reţeaua de însămînţări artificiale, nu sînt de rasă pură, motiv pentru care uneori sînt chiar sub calitatea materialului femel existent. În multe unităţi nu s-au respectat recomandările I.C.Z., în sensul ca încrucişarea oilor ţurcane cu berbeci Karakul să se oprească la generaţia III, ci pur şi simplu s-a mers pe linia unor încrucişări de transformare.** Împerecherea la întîmplare a produşilor de diferite generaţii, lipsită de o supraveghere competentă şi sistematică, deci fără selecţia riguroasă a materialului de prăsilă, a dus la o mare neuniformitate şi, ca urmare a fenomenelor de dominanţă recesivitate şi segregare genetică, la reducerea pronunţată a pielicelelor de calitate superioară. De altfel, **berbecii de rasă curată nici nu au de unde fi procuraţi, în ţară neexistînd în momentul de faţă nici o fermă profilată în această direcţie.**

În încheierea anchetei l-am solicitat pe **dr. ing. Marcel Paraschivescu, director în Consiliul Superior al Agriculturii,** care ne-a spus următoarele:

— Situaţia existentă în sectorul creşterii oilor pentru pielicele a impus ca, în cadrul planului privind zonarea raselor şi îmbunătăţirea calităţii şi productivităţii animalelor, măsurile referitoare la acest sector să se înscrie printre primele. Încă din acest an intenţionăm să trecem la organizarea a patru ferme de elită, în care se va creşte Karakul negru şi brumăriu în rasă curată. Acestea vor deveni surse pentru asigurarea berbecilor reproducători, care vor acţiona în trei zone distincte şi care vor fi folosiţi după un plan de încrucişări ştiinţific fundamentat. Asigurarea berbecilor Karakul de rasă curată, element esenţial în ameliorarea producţiei de pielicele, se va putea realiza în măsura în care se vor crea condiţii de rentabilizare a fermelor de elită Karakul.

În cadrul centrelor regionale de reproducţie şi selecţie se vor organiza depozite de berbeci de rasă Karakul, cele mai valoroase exemplare folosindu-se la însămînţări artificiale. Aceste unităţi, precum şi cele subordonate lor se vor preocupa de bonitarea mieilor şi sprijinirea tehnică efectivă a fiecărei unităţi sau comune producătoare de pielicele. Acolo unde va fi cazul, se va proceda şi la închirierea berbecilor pentru anumite perioade.

Se preconizează, de asemenea, noi măsuri stimulative privind preţul pielicelelor, al reproducătorilor şi în general încurajarea unităţilor şi crescătorilor de oi pentru pielicele, astfel încît într-un timp cît mai scurt această ramură să-şi sporească considerabil aportul său în realizarea veniturilor din zootehnie.

Ing. Lucian ROŞCA

CÎŞTIGĂTORII CONCURSURILOR AGRICOLE

Comisia centrală din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii pentru organizarea concursurilor agricole a definitivat rezultatele concursurilor republicane desfăşurate în anul trecut pentru dezvoltarea şi eşalonarea producţiei de legume, extinderea culturilor irigate de porumb, sfeclă de zahăr şi lucernă şi mărirea recoltelor de cartofi. Cel mai mare număr de unităţi — întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole — au participat la concursul pentru producţia de legume — 456 şi la cel pentru culturi irigate de porumb — 435.

Pe baza clasificării unităţilor, Comisia centrală a acordat 31 de premii şi 19 menţiuni. La concursul pentru dezvoltarea şi eşalonarea producţiei de legume, pe primul loc s-a situat cooperativa agricolă Buzău, care a cultivat 160 ha irigate, a amenajat alte 40 ha şi a realizat o producţie medie de 35,8 tone la ha. La porumb, locul I a fost cîştigat de cooperativele agricole Albeşti şi Roseţi, ambele din regiunea Bucureşti, care au realizat în medie 11 197 kg la ha de pe 54 ha şi respectiv 7 990 kg de pe 372 ha irigate. La sfecla de zahăr premiul I a fost acordat cooperativei agricole Gherghiţa, regiunea Ploieşti, pentru producţia medie de 56 150 kg obţinute pe 74 ha, iar la lucernă cooperativei agricole Ciochina, regiunea Bucureşti, care a realizat în medie 19 530 kg de fîn de pe 150 ha irigate. La cartofi, premiul I a fost obţinut de întreprinderea agricolă de stat Cătălina, din regiunea Braşov.

Scrisoare către redacţie

O PIESĂ ŞI ŞAPTE PREŢURI

În fiecare an, în prima decadă a lunii august, staţiunile de maşini şi tractoare întocmesc planuri de aprovizionare, pentru anul următor. Aceste documente se transmit bazelor de aprovizionare ale D.G.A.T.M. din Consiliul Superior al Agriculturii, în cazul nostru la „Baza de aprovizionare 6 Iaşi". Aprovizionarea propriu-zisă se face, apoi, pe temeiul unor note de comandă pe care, potrivit obiceiului, le depunem săptămînal la unităţile susamintite. Se întîmplă însă, şi asta destul de des, ca notele de comandă să nu fie onorate decît în parte. Motivul, de regulă, acelaşi: uzina „x" se află în gol de producţie la reperul respectiv. În această situaţie, pentru a pune maşinile defecte în stare de funcţionare, îndeosebi în campaniile agricole, sîntem nevoiţi să apelăm la alte surse de aprovizionare.

Pînă aici lucrurile merg, să zicem, bine. După un timp oarecare însă, în bază sosesc şi restul de piese şi materiale cerute de noi. Se naşte, aşadar, riscul creării, în baze, a unor stocuri supranormative. Pentru eliminarea acestor stocuri, s-a găsit un mod de rezolvare. **Cine le-a comandat, să le cumpere!** Cum se traduce, în fapt, această ingenioasă idee? **Atunci cînd delegaţii noştri se prezintă la baze pentru a se aproviziona cu cele necesare, baza nu le eliberează nici un fel de materiale pînă ce aceştia nu ridică şi pe cele comandate înainte, materiale de care, fireşte, la acea dată, unitatea nu mai are nevoie.** Situaţia pare şi mai anormală dacă ne gîndim că restanţele ne sînt onorate, de regulă, către sfîrşitul anului.

Acest mod de lucru prezintă şi alte deficienţe: **facturarea unor piese de cîte două ori.** În acest fel, ne-au fost facturate şuruburi de diferite dimensiuni cu piuliţele de rigoare şi, pe un alt document, alte 100 kg de piuliţe pentru aceeaşi cantitate de şuruburi.

Un alt fenomen care ne provoacă greutăţi serioase în evidenţa cheltuielilor cu reparaţiile este cel legat de **preţul diferit al uneia şi aceleiaşi piese. Astfel, axul regulator reper 2408 ne costă o dată 256 de lei, altă dată 145 de lei şi, în fine, [illegible] de lei. Anvelopele 12x38 ne costă cînd 1 401 lei, cînd — 1 482 de lei, iar cele 60x16 — 264 de lei sau 292 de lei.**

Asemenea deficienţe sînt generate, după părerea mea, de însăşi forma de organizare şi funcţionare a acestor unităţi.

Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, este necesar să existe contracte ferme între unitatea care aprovizionează şi beneficiarii săi. Aceste contracte să prevadă neapărat termenele de aprovizionare şi preţurile pieselor şi materialelor. Astfel, răspunderea s-ar întări atît din partea celui care solicită materiale, cît şi din a aceluia care se ocupă de aprovizionare.

Ing. D. SĂRĂCIN
directorul
S.M.T. Negreşti,
regiunea Iaşi

Colţul apicultorului

SUPRAVEGHEREA IERNĂRII ALBINELOR

Evitarea pierderilor în stupinele care, din diferite motive, nu au fost pregătite satisfăcător pentru sezonul rece impune o grijă permanentă şi deseori intervenţii prompte în cuiburile unora dintre ele.

Ascultarea stupilor în lunile de iarnă se face o dată la 3—4 săptămîni prin folosirea tubului de cauciuc sau a unui stetoscop medical.

Aprecierea stării familiilor de albine în această perioadă se face şi după cantitatea de albine găsite moarte, pe jos, în faţa urdinişului, după resturile scoase de pe fundul stupului, precum şi după aspectul lor. Mortalitatea exagerată se datoreşte fie faptului că familia a intrat în iarnă cu prea multe albine vîrstnice, fie uzurii organismului lor din cauza condiţiilor nefavorabile de iernare sau din cauza unor boli. Prezenţa albinelor umede, mucegăite arată că în stup este prea multă umiditate. Cadavrele de albine fără capete sau roase, existenţa de excremente de şoareci (care se scot — fără zgomot — de pe fundul stupilor cu ajutorul foii de control sau cu o sîrmă îndoită la un capăt în unghi drept) arată că şoarecii, aceşti periculoşi dăunători, au pătruns în stup. Prezenţa albinelor cu abdomenul umflat şi eventuale pete de diaree la urdiniş sau pe scîndura de zbor, atestă faptul că familia este pe cale de îmbolnăvire sau deja bolnavă de diaree, din cauza proviziilor de calitate inferioară sau a consumului exagerat de hrană. Dacă printre cadavrele de albine se găsesc cristale, aceasta înseamnă că mierea din fagurii pe care iernează albinele s-a cristalizat. Din contră, acolo unde mortalitatea albinelor este neînsemnată şi „rumeguşul" de faguri nu este umed, înseamnă că iernarea decurge normal.

Aspectul diferitelor resturi de pe fundul stupilor sau din faţa lor se cercetează cu multă atenţie pentru a se putea interveni în vederea lichidării cauzelor care le-au produs sau a stărilor anormale. Astfel de intervenţii se referă la completarea proviziilor de hrană cu zahăr fondant (şerbet de zahăr) distribuit prin filialele A.C.A., salvarea familiilor muribunde din unele stupine cu totul neglijate, evacuarea şoarecilor din stupi şi îndreptarea familiilor orfane.

Ing. I. FODOR
de la Asociaţia crescătorilor de albine

Primii pui din prima serie pe acest an, la incubatoarele cooperativei agricole Jilava, regiunea Bucureşti. În viitoarele luni, de aici vor fi expediaţi spre fermele unităţii gazdă şi ale cooperativelor vecine, circa 300 000 de pui de găină.

Foto: D. CONSTANTINESCU

NOTĂ

Practică bizară

Într-unul din numerele apărute la sfîrşitul anului trecut, revista noastră a publicat articolul: „Îndrumare competentă cooperativelor agricole!". Expunînd cîteva din greutăţile în care se zbătea cooperativa agricolă Grădiştea din raionul Olteţu, articolul invita, în final, organele regionale de resort să intervină. Invitaţia era motivată de faptul că principalele greutăţi se iviseră din cauza pasivităţii uniunii cooperatiste raionale şi a îndrumării, în neconcordanţă cu realitatea, a consiliului agricol raional.

Recent am primit răspuns la articolul amintit. Răspunsul constă într-o adresă cu antetul Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Oltenia. Adresa se reduce la: „Trimitem alăturat referatul privind rezultatul cercetărilor şi măsurilor luate de comitetul executiv al Sfatului popular raional Olteţu, cu al cărui conţinut sîntem de acord".

Cine credeţi că iscăleşte referatul? Chiar inginerul Ilie Boagiu, preşedintele consiliului agricol raional, singurul om criticat nominal în articol.

Semnatarul apreciază că cele scrise în legătură cu el şi cooperativa în cauză sînt fie inexacte, fie imprecise, fie incomplete. Şi îşi susţine afirmaţiile cu „probe". El pune pe seama articolului reducerea ritmului anual al plantărilor de la 40 la zece hectare, la pomi, şi de la zece la zero hectare, la vie. Articolul respectiv n-a pus în discuţie problema plantărilor şi a apărut în revistă în luna decembrie, după ce căzuse prima zăpadă. Cum ar fi putut să scadă ritmul anual din pricina lui? Doar nu s-o fi rezervat plantărilor noaptea de Revelion!

Declarîndu-se de acord cu conţinutul referatului înaintat redacţiei, în care abundă „probe" de felul celei relatate, indescifrabilul semnatar pentru preşedinte, de la sfatul popular regional, demonstrează trei lucruri: că nu a citit referatul, că nu cunoaşte articolul la care se răspunde şi că nu ştie nici măcar data apariţiei lui. Lăsînd la o parte faptul că au fost încălcate principii şi uzanţe elementare, necunoaşterea a dus la situaţia de-a dreptul ridicolă de a fi pus să facă cercetări şi să ia măsuri chiar omul în culpă.

M. CALIANU

VENITURI ÎNSEMNATE

obţinute de cooperatori prin îngrăşarea porcilor

Nu dintr-o rezervă exagerată am prevăzut pentru anul trecut să obţinem de la fiecare scroafă cîte 10 purcei, la două fătări. Acesta era totuşi un progres faţă de cît realizasem în 1966 şi am socotit că aşa e bine — să chibzuim bine planul. E drept că am depăşit, şi încă mulţumitor, prevederea de plan: de la 45 de scroafe am obţinut 684 de purcei, adică în medie cîte 15 la două fătări.

O parte din ei i-am îngrăşat şi i-am vîndut I.R.I.C.-ului, în cadrul contractului. Prima depăşire a prevederilor din planul de valorificare am avut-o aici: faţă de obligaţiile contractuale de livrare — 200 de porci graşi, cîntărind 20 de tone — am vîndut 241, în greutate de 33 de tone.

Dar, cu toată depăşirea contractului, ne-a mai rămas un număr însemnat de purcei.

În această situaţie, **recomandările Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie privind sprijinirea cooperatorilor de a îngrăşa şi contracta porci,** ne-au dat soluţia. Consiliul de conducere a hotărît deci **să oferim spre vînzare cooperatorilor, doritori să îngraşe şi să contracteze porci, materialul de care au nevoie. Ne-am îngrijit, totodată, să popularizăm în rîndul oamenilor avantajele pe care statul le acordă contractanţilor: preţuri bune, porumb pentru îngrăşare, avans în bani de pînă la 45 la sută din valoarea, la predarea animalului.** Ca urmare, mulţi cooperatori au cumpărat purcei, să-i îngraşe şi să-i contracteze. Le-am vîndut astfel peste 200 de purcei înţărcaţi, dintre care 150 au fost contractaţi.

Livrarea către membri a disponibilului de purcei din cooperativă, îngrăşarea în gospodăria personală şi apoi vînzarea porcilor prin contract este o acţiune care la noi a început să „prindă" serios. Pentru 1968, au încheiat sau vor încheia contracte pentru a vinde porci îngrăşaţi în gospodăria personală peste 200 de cooperatori. Fără îndoială că, paralel, sporeşte numărul de porci ce se îngraşă şi se livrează de către cooperativă, o dată cu creşterea efectivului de scroafe. Efectivul de scroafe creşte anul acesta la 65. În aceste condiţii, obţinerea a cît mai mulţi purcei de la o scroafă devine un obiectiv deosebit de însemnat care ne preocupă îndeaproape. Şi rezultatele de pînă acum ne arată că sîntem pe drumul cel bun. Creştem în cooperativă numai Marele Alb, rasă dovedită foarte bună. Cînd purceii ajung la vîrsta de două luni, după ce îi înţărcăm, îi lotizăm. Urmărim în mod special scrofiţele provenite din mame cu prolificitate ridicată. Cînd scroafele ajung la o dezvoltare fizică bună, adică la vîrsta de opt-nouă luni, le dăm la montă, reuşind astfel să obţinem chiar de la prima fătare un număr mare de purcei, bine dezvoltaţi.

Cîteva cuvinte vreau să spun despre modul întrucîtva nou de hrănire a scroafelor. În anii din urmă dădeam raţia sub formă de terci, cartofi fierţi, diferite uruieli, subţiate cu apă călduţă. Se întîmpla ca scroafele care consumau primele să aibă parte mai mult de zeamă, hrana mai bună fiind la fundul vasului. Acum, dăm hrana **zvîntată**, iar apa, separat. O raţie zilnică se compune din două kg uruieli de porumb şi orz, cinci kg de cartofi fierţi, 300 g de calciu furajer, sare. Toate scroafele sînt astfel la fel de bine hrănite.

Gheorghe VLAD
brigadier zootehnic
la cooperativa agricolă
din Sînpetru,
regiunea Braşov

Agrosem

Magazinele şi depozitele AGROSEM au pus în vînzare fără repartiţie, cu plata în numerar şi virament, cantităţi însemnate de seminţe de gazon şi de alte ierburi perene, gulii furajere şi sorg hibrid.

ADRESAŢI-VA DIN TIMP TUTUROR MAGAZINELOR ŞI DEPOZITELOR AGROSEM DIN ŢARA.

SEMINŢE GARANTATE Agrosem

APRECIEREA REZULTATELOR UNITĂŢILOR — ÎN FUNCŢIE DE CONDIŢIILE ECOLOGICE

Ecouri la articolele publicate

Asociindu-mă ideii exprimate chiar din titlul articolului **„Aprecierea economică a terenurilor trebuie să depășească faza de studiu și experimentare"** — publicat în „Agricultura socialistă" din 21 decembrie 1967 — doresc să răspund și eu invitației revistei, exprimîndu-mi punctul de vedere în legătură cu această importantă problemă.

Sînt, ca și autorii articolului amintit, de părere că **organizarea pe baze științifice a producției în agricultură este indisolubil legată de generalizarea metodei de apreciere (bonitare) economică a solului.** În alte țări cu agricultură avansată acest lucru este de mult înfăptuit. În cele ce urmează vreau să arăt că, pe baza rezultatelor obținute și publicate, în urma studiilor întreprinse în regiunea Banat, de unii economiști ca S. Hartia, D. Teaci și N. Sîrbu, s-au făcut unele încercări expeditive (deoarece cartarea solurilor încă nu este terminată) și în raionul Tg. Mureș.

La aprecierea economică a terenurilor din raionul nostru s-a studiat, în unitățile agricole cooperatiste, structura solurilor, clima, așezarea și relieful, gradul de asigurare a apei pentru plante (punîndu-se accent pe nivelul irigațiilor), starea și distanța drumurilor de la centrele de desfacere, mărimea și configurația parcelelor și alți factori naturali de care ar putea depinde producția agricolă. În funcție de acești factori, au fost atribuite puncte (note) economice pe fiecare unitate, ponderea lor revenind, desigur, calității solurilor. Pe baza punctelor totalizate s-a stabilit clasificarea fiecărei cooperative agricole, așa cum se poate vedea în tabelul 1.

Tabel 1

C.A.P. din	Puncte economice atribuite pentru:							Total puncte	Se încadrează în:	
	Sol	Climă	Relief	Hidrologie	Starea și distanța drumurilor	Mărimea și configurația parcelelor	Alți factori naturali		categoria	clasa
Ungheni	45	15	15	15	— 1	0	0	89	81 — 90	II
Voiniceni	33	14	7	8	— 2	— 1	0	59	51 — 60	V
Eremitul	25	5	1	10	— 5	— 2	— 3	31	31 — 40	VII

Pe baza acestor studii, cele 49 de unități cooperatiste ale raionului au fost repartizate în 6 clase economice după cum rezultă din tabelul nr. 2.

Tabel 2

Categoria C.A.P. în funcție de nota atribuită	Clasa de apreciere	Nota medie a clasei	Nr. C.A.P. din clasă
81 — 90	II	83	4
71 — 80	III	75	8
61 — 70	IV	65	10
51 — 60	V	56	13
41 — 50	VI	48	10
31 — 40	VII	34	4

Cele mai multe puncte economice au totalizat cooperativele agricole din Ungheni, Acățari, Chendul Mare și Dumbrăvioara, iar cele mai puține — Măgherani, Praid, Sovata și Eremitul. Pe baza punctelor și a suprafeței s-a calculat și nota medie ponderată a raionului, care a ajuns la 60.

Notele atribuite în prezent nu pot fi valabile pentru totdeauna. După terminarea cartării solurilor, clasificarea întocmită în prezent va suferi, desigur, unele modificări. De asemenea, îmbunătățirea clasificării va avea loc și ca urmare a măririi stratului arabil, a conținutului în humus al solurilor, neutralizării acidității terenurilor podzolite, extinderii irigațiilor și a altor lucrări de îmbunătățiri funciare. Totuși, actuala apreciere a terenurilor este, după părerea mea, folosibilă, deoarece ea corespunde cu rezultatele economice ale cooperativelor agricole.

În vederea analizei rezultatelor economice este bine să studiem unele medii ponderate, calculate pe categorii de cooperative. Consider că cei mai potriviți indici, care pot ilustra gradul de dezvoltare a unităților cooperatiste din raionul nostru și pot dovedi justețea aprecierii terenurilor, sînt cei din tabelul nr. 3, unde sînt prezentate rezultatele anului 1966, calculate pe clasele economice stabilite.

Tabel 3

Clasa de apreciere	Revine pe 100 ha agricol:				Cereale produse pe 100 ha arabil tone	Producție globală obținută cu 1 zi-muncă lei
	producție globală lei	producție netă lei	avere obștească lei	venituri bănești lei		
II	457 418	276 722	340 956	240 563	137	49,8
III	404 251	245 970	296 835	213 414	121	35,5
IV	337 901	157 229	233 674	156 690	108	32,8
V	270 915	132 666	176 593	100 252	100	32,2
VI	174 842	83 966	124 608	71 861	79	30,6
VII	126 312	64 260	94 416	52 470	63	29,9
Media pe raion	279 629	146 595	196 662	119 201	102	33,9

Din datele celui de-al 3-lea tabel rezultă că valoarea producției globale ponderate, raportată la 100 ha de teren agricol, crește de la 126 312 lei, cît s-a realizat în cooperativele cu 31—40 de puncte, pînă la 457 418 lei, obținută în medie de cele 4 cooperative agricole cu cele mai bune condiții ecologice. Dacă această producție globală am raporta-o la un hectar arabil, limitele dintre cele două clase extreme ar oscila între 2 907—5 978 de lei. De asemenea, dacă de la o clasă inferioară la una superioară creșterea producției globale, raportată pe 100 ha agricol, este de 362 la sută, la averea obștească aceasta este de 361 la sută, la producția netă de 431 la sută, iar la veniturile bănești de 462 la sută. În toate cazurile apar, în mod evident, posibilitățile mult mai mari pe care le au cooperativele agricole situate în condiții ecologice mai bune, cărora le-au fost atribuite mai multe puncte economice.

În raport cu condițiile și fertilitatea se diferențiază și productivitatea muncii, pe care dacă o exprimăm prin producția globală ce revine pe o zi-muncă, rezultă că în clasa a II-a de apreciere economică aceasta este de peste 1,6 ori mai mare decît în unitățile cooperatiste situate în condiții care au fost apreciate cu 31—40 de puncte. Astfel, în timp ce cooperativa din Ungheni, cu 89 de puncte economice, a realizat pe o zi-muncă o producție globală de 57 de lei, cea din Praid, cu 34 puncte, a obținut numai 11 lei.

Pe baza acestor date se poate spune că, în general, unităților agricole de producție li s-au atribuit note de apreciere corespunzătoare. Deci, potențialul de producție al lor este în corelație cu principalii indicatori economici. Totuși, sînt cazuri cînd unele cooperative de producție, la anumite culturi, au depășit producția determinată pe baza aprecierii economice, iar altele n-au realizat-o. Aceasta se datorește unui complex de factori dintre care **un rol hotărîtor îl au, în special, aplicarea unei agrotehnici diferite, participarea membrilor de muncă în perioadele optime, eficiența diferențiată a îngrășămintelor chimice pe diferite tipuri de sol etc., care influențează renta diferențială II.**

Pentru a scoate în evidență corelația pozitivă sau negativă, existentă între rezultatele obținute și potențialul stabilit, să examinăm (vezi tabelul 4) pe clasele de unități cooperatiste producțiile medii de porumb obținute, în anul 1966, în raport cu posibilitățile naturale existente.

Tabel 4

Clasa de apreciere	Nota medie a clasei	Producția medie de porumb realizată kg/ha	Producția recalculată în raport cu nota de apreciere		Reclasificarea după coeficient de realizare
			Producție potențială kg/ha	Coeficient de realizare	
II	83	2 817	2 743	1,03	III
III	75	2 496	2 479	1,01	IV
IV	65	2 044	2 147	0,95	VI
V	56	1 841	1 851	0,99	V
VI	48	1 412	1 586	0,89	VII
VII	34	1 401	1 124	1,25	II
Media	60	1 983	1 983	x	x

Dacă luăm producția medie a raionului, ce revine pe o notă de apreciere (1938:60=33,05), și o raportăm la nota medie a clasei, ajungem la concluzia că cele 10 unități cooperatiste din clasa a IV-a în loc de (33,05 x 65 =) 2147 kg de porumb au produs, la fiecare ha, cu 103 kg mai puțin. Acest fapt se confirmă, deoarece cooperativele din Ceuaș, Corunca, Săbed și Călimănești, din această clasă, au realizat producții medii sub nivelul potențialului. Deci, bonitarea economică a terenurilor ne ajută și la aprecierea justă a rezultatelor obținute. **Logic ar fi ca succesele unei unități să fie apreciate nu după producțiile medii realizate, ci după cele raportate la potențialul economic al solului.** Astfel, cooperativa din Măgherani, cu 38 de puncte economice, a obținut 1 638 kg de porumb la ha, depășind producția potențială cu 382 kg/ha. În schimb, cooperativa din Ernei, deși posedă condiții naturale mult mai bune, a realizat 1 884 kg de porumb la ha (depășind cu 246 kg/ha pe cea realizată de Măgherani). Ultima a obținut, totuși, cu 595 kg/ha sub potențialul economic natural. În acest exemplu, cooperativa Măgherani a realizat producția potențială în proporție de 130 la sută, iar cea din Ernei, de numai 76 la sută.

În concluzie, activitatea economică nu se poate desfășura fără efectuarea bonitării economice a terenurilor agricole. De aceea, aprecierea economică a solului este o lucrare ce nu mai suferă amînare. Prin realizarea acestui deziderat, oamenii muncii de pe ogoare își vor putea aduce și mai din plin contribuția la realizarea sarcinii principale trasate de partid agriculturii de a se obține producții cît mai mari, cu cheltuieli cît mai scăzute.

Ing. Ernest FAZAKAS

REDESCHIDEREA EVIDENȚEI CONTABILE

(Urmare din pag. 1)

Precizarea sarcinilor fiecărui lucrător din cadrul sectorului de contabilitate constituie, în etapa actuală, una din măsurile absolut necesare pentru delimitarea răspunderii lor personale.

Revederea întregului mod de organizare și funcționare a controlului preventiv, astfel ca acesta să determine la timp măsuri pentru închiderea tuturor canalelor de irosire a fondurilor materiale și bănești este de natură să contribuie la majorarea veniturilor cooperativei și a valorii zilei-muncă, și deci, la creșterea bunăstării membrilor cooperatori.

Consiliile de conducere ale cooperativelor agricole au datoria să ia toate măsurile de transpunere corectă și imediată a soldurilor reprezentînd activul și pasivul bilanțului pentru a se evita, astfel, situația din anul precedent, cînd, unele cooperative agricole din regiunile Argeș, Cluj, Dobrogea, Maramureș etc. au redeschis evidențele cu mari întîrzieri și, în unele cazuri, chiar eronat.

Aducerea la zi a evidenței și, legat de aceasta, aprovizionarea cu imprimatele necesare, constituie o altă măsură ce trebuie să stea în atenția conducerilor de unități. Or, la unele cooperative din raioanele Piatra Neamț, Reghin, Turda și altele s-a constatat că, la sfîrșitul lunii ianuarie a.c., ele nu aveau asigurate, în parte sau în totalitate, cantitățile de imprimate necesare redeschiderii evidenței. Aceasta a făcut ca unitățile respective să nu poată înregistra operațiunile contabile care erau necesare de la începutul anului și pînă acum.

Încheierea de contracte economice cu organizațiile de valorificarea produselor este absolut necesară pentru cunoașterea precisă a beneficiarilor, a veniturilor și avansurilor pe care cooperativa le are de încasat și pentru înregistrarea lor ca atare.

Cu toate că numai un număr restrîns de cooperative conduc evidența prețului de cost al producției, aceasta nu înseamnă că celelalte unități pot neglija înregistrarea și urmărirea cheltuielilor. Dimpotrivă, **gospodărirea și evidențierea cu chibzuință a fondurilor, sînt menite să ducă la întărirea economico-organizatorică a unităților.**

Îndeplinirea în bune condiții a obiectivelor menționate, precum și a celorlalte acțiuni economice ale cooperativelor, **impun aparatului contabil, în primul rînd contabililor șefi, să dea dovadă de competență, spirit de inițiativă și, mai ales, de gîndire economică.** Numai în felul acesta ei pot aduce o contribuție eficientă la bunul mers al unităților și la evoluția ei viitoare.

Un rol important în acțiunea de redeschidere a evidenței pe anul 1968 îl au **uniunile cooperatiste, care, în cadrul sarcinilor statutare, prin instructorii contabili, trebuie să îndrume și să instruiască aparatul contabil din unități.** De aceea, în perioada actuală, cînd se stabilesc măsurile pentru buna desfășurare a activității cooperativelor agricole pe anul în curs, uniunilor cooperatiste le revine sarcina de a asigura condiții optime de lucru aparatului contabil din unități, astfel încît, fiecare la locul său de muncă să contribuie efectiv la întreaga viață economică a cooperativei.

NOUL SISTEM DE SALARIZARE ȘI PREMIERE A LUCRĂTORILOR DIN I. A. S.

Prerogativele fermei

În unul din numerele trecute, revista noastră a informat pe cititori despre stabilirea, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, a unui nou sistem de salarizare și premiere a lucrătorilor din I.A.S. Pentru a putea releva unele din elementele noi pe care le aduce această Hotărîre, am adresat tov. Zisu ȘMINA, director adjunct în Departamentul I.A.S., rugămintea de a ne răspunde la întrebarea: „CUM SE ASIGURĂ AUTONOMIA FUNCȚIONALĂ A ȘEFULUI DE FERMĂ ÎN FOLOSIREA FONDURILOR DE SALARIZARE ȘI PREMIERE". Iată răspunsul primit.

Prin instituirea noului sistem de cointeresare materială a lucrătorilor din I.A.S se asigură o legătură permanentă și directă între cîștigurile salariaților și rezultatele finale obținute, precum și o răspundere materială precisă pentru neîndeplinirea sarcinilor.

Hotărîrea precizează și în sarcina cui cade problema salarizării și premierii lucrătorilor din I.A.S. După cum se știe, veriga principală de producție în vechea formă de organizare a agriculturii de stat era brigada, iar după reorganizare — ferma. Înainte însă, brigadierul n-avea dreptul „să se amestece" în probleme de salarizare și de premiere, atributele respective avîndu-le doar conducerea gospodăriei de stat. Noul sistem de cointeresare materială înlătură această situație nefirească, **sarcina respectivă revenind, de data aceasta, fermei,** fapt ce duce la întărirea autonomiei funcționale a șefului de fermă.

Pe de altă parte, **a fost înlăturată rigiditatea formei vechi de salarizare, care cuprindea 6 categorii tarifare pentru sectorul vegetal și numai 4 pentru sectorul zootehnic. De data aceasta, și pentru un sector și pentru celălalt, s-au prevăzut 7 categorii tarifare, fiecare cuprinzînd la rîndul ei, cîte 2—3 trepte de salarizare, nivelul treptei maxime fiind cu circa 15 la sută mai mare decît salariul de bază al categoriei respective.** Este lesne de înțeles ce avantaje aduce această elasticitate. În primul rînd, ea dă posibilitate șefului de fermă ca să încadreze mai bine pe fiecare muncitor în categoria și treapta de salarizare care i se cuvine, în funcție de nivelul profesional și potențialul real al fiecăruia. Totodată, muncitorii sînt stimulați în ridicarea nivelului lor de calificare.

Autonomia șefului de fermă se manifestă, de asemenea, și prin aceea că, în funcție de condițiile naturale existente în momentul efectuării lucrării , de posibilitățile asigurării cu forță de muncă la timp, el poate majora sau micșora cu pînă la 50 la sută salariile tarifare zilnice prevăzute pentru muncitorii temporari în limita fondului de salarii planificat.

Un alt aspect al autonomiei funcționale a șefului de fermă îl constituie **posibilitatea cointeresării materiale a muncitorilor permanenți în realizarea de economii la fondul de salarii, în creșterea productivității muncii, prin organizarea rațională a producției, în utilizarea eficientă a bazei tehnice-materiale și folosirea judicioasă a timpului de lucru. Pentru aceasta, el poate folosi pînă la 50 la sută din economiile realizate la fondul de salarii planificat pentru a retribui suplimentar pe muncitorii permanenți, dacă ei realizează sarcinile de producție.**

Sistemul premial, bine conceput și just aplicat, este la rîndul său un puternic mijloc de mobilizare a lucrătorilor din I.A.S. În noile condiții, premiile se acordă în raport direct cu depășirea producției și a nivelului rentabilității planificate. Salariații se premiază pentru:

— depășirea planului de producție totală pe fermă.

— depășirea venitului net planificat pe fermă.

Fondul de premiere se constituie în limita unei cote de 50 la sută din valoarea depășirii planului de producție totală și de pînă la 70 la sută din depășirea venitului net planificat. Trebuie menționat că fondul de premiere, pentru ambele criterii, este alimentat din depășirea venitului net. De asemenea, **fondul de premiere pe ferme se constituie indiferent de rezultatele economice-financiare realizate de întreprindere. Faptul că premiile individuale nu sînt plafonate, mărimea lor fiind direct proporțională cu aportul efectiv al fiecărui lucrător la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan ale unității în care lucrează, constituie un element deosebit de stimulativ.**

S. CERCELARU

Ne scriu corespondenții despre adunările generale din cooperativele agricole

E BOGAT BILANȚUL, PROMIȚĂTOARE–PERSPECTIVA

Bilanț și perspectivă... Îngemănare de cuvinte cu întrebuințare curentă ce redă, în esență, conținutul adunărilor generale ale cooperativelor agricole. Adunările au concentrat și atenția colaboratorilor și corespondenților noștri, care ne-au trimis zeci de scrisori pe această temă.

Din Bacău ne scrie T. BOARU. „La ora cînd scriu s-au ținut majoritatea adunărilor generale. Ele au fost bine pregătite: dări de seamă critice și autocritice, cifre de plan mobilizatoare, prezență numeroasă, participare activă la discuții. Au fost și cooperative agricole în care lucrurile n-au decurs normal: de la adunarea generală a cooperativei agricole Siretul au lipsit tocmai unii brigadieri. Critica, atîta cît a fost, s-a făcut în lipsa lor. La Valea Seacă și în alte părți, între adunările pe brigăzi și cele pe cooperativă s-a lăsat un interval prea scurt. Se poate spune că oamenii au ieșit dintr-o adunare și au intrat în alta. Cînd să se pregătească? La Tg. Trotuș, lipsuri cu duiumul în darea de seamă, dar nici un vinovat. Situație aidoma și la Adjudul Vechi unde darea de seamă a fost întocmită „cu sufletul la gură". Se apropia ora adunării și darea de seamă nu era gata".

Lipsurile semnalate de colaboratorul nostru au fost sesizate și de uniunile cooperatiste. Adunările ce au urmat s-au desfășurat la un nivel mult îmbunătățit. Ne informează despre aceasta ultimele scrisori sosite în redacție. „La cooperativa din Oglinzi — **ne comunică inginerul E. LOGHIN** — prezentarea dării de seamă și a planului de producție a fost susținută cu grafice și planșe. Și, dacă brigadierii de cîmp au fost lăudați unor cooperatori care muncesc în sectorul zootehnic le-a fost dat să audă critici aspre. Gh. Pavel, V. Mariuță și P. Filip au demonstrat crescătorilor de animale că nerealizarea planului de venituri în sectorul zootehnic înseamnă, de fapt, pagubă ce nu trebuie trecută cu vederea. „Vinovații să plătească fiindcă e nedrept ca din pricina lor să pierdem cu toții" — a spus Gh. Pavel".

De pe meleagurile Neamțului, transcriem și din scrisoarea brigadierului N. BOSTAN din Girov, cîteva rînduri. Scump la vorbă, brigadierul leagă cifră de cifră: „Am recoltat la hectar 3260 kg de porumb față de 2700, cît prevedea planul, pe care l-am depășit la toate culturile. Depășiri mai substanțiale: la sfeclă de zahăr cu 8 000 kg, la cartofi cu 8 850 kg. Iar veniturile au întrecut pe cele planificate cu peste 1,5 milioane de lei". **Din scrisoare aflăm, în continuare, că la ziua-muncă au revenit, bani și produse, în valoare de 30 de lei, cooperatorii primind în plus, ca retribuție suplimentară, 451 000 de lei, 108 000 kg de porumb și 206 000 kg de cartofi. Care-i explicația acestor** succese? „Larga participare la lucru" — **răspunde corespondentul.** „Au realizat un număr de zile-muncă superior minimului stabilit 1150 din cei 1350 de cooperatori înscriși în evidențele unității".

Producțiile cooperativei din Davidieni n-au întrunit aprecieri dintre cele mai bune din partea adunării generale. „Cooperatorii au calculat că unitatea putea dobîndi o recoltă globală mai mare decît cea obținută cu 105 tone la grîu și cu 70 de tone la porumb. La grîu i-a tras înapoi soiul, iar la porumb densitatea". **Comunicîndu-ne aceste fapte, corespondentul nostru M. FÎCĂ, din Piatra Neamț, ne precizează tot** odată ca la sfecla de zahăr media a fost de trei vagoane, la floarea-soarelui de două tone, producție nemaiîntîlnită prin partea locului".

Scrisoarea primită din Cuca, comună din preajma Galațiului, începe cu o strigătură ce se zicea la hori, pe vremuri: „Sîntem de la Cuca / Unde-i mămăliga cît nuca / Și-o păzesc doisprezece cu măciuca". **Strigătura a căzut astăzi în desuetudine: față de recoltele dobîndite înainte vreme, cele de acum sînt mai mult decît duble. În continuare, colaboratorul nostru, M. CREȚEANU, compară producția de porumb obținută de două brigăzi:** „Cea condusă de D. Dimofte a recoltat cu aproape o tonă de porumb la hectar mai puțin decît brigada a șasea, care are în frunte pe I. Sotrocan. Acesta a demonstrat dacă mai era nevoie, valabilitatea vechii zicale: „Omul sfințește locul". În 1966, Sotrocan a condus brigada a doua, care a ieșit fruntașă. Pus să conducă în 1967 brigada cea mai slabă din cooperativă, el a reușit să o aducă într-un singur an pe locul întîi. Prin prisma acestor rezultate, N. Arghir și St. Axente au criticat aspru pe brigadierul D. Dimofte, care a dovedit nepricepere și comoditate".

Nevoia de sistematizare ne-a împiedicat să dăm spicuiri mai largi din fiecare scrisoare pentru a desprinde faptul că, în raport cu fiecare bilanț, a fost formulată perspectiva. La stabilirea cifrelor de plan, adunările generale s-au călăuzit după cele mai meritorii realizări punînd în discuție și necesitatea lichidării radicale a unor neajunsuri. Reținem din scrisoarea lui M. PAULIUC din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Adunarea generală din localitate a constatat că sectorul legumicol a fost neglijat și a stabilit măsuri precise pentru dezvoltarea lui. Între altele, a fost schimbată amplasarea grădinii, extinsă irigarea. Un act demn de subliniat îl constituie prevederea, înscrisă, în plan, de a se realiza în toate sectoarele producții și venituri cu 25 la sută superioare celor de anul trecut".

În următoarele zile, adunările generale vor lua sfîrșit în toate cooperativele agricole. Începînd energic munca pentru realizarea prevederilor de plan, cooperatorii prefigurează primele elemente ale viitorului bilanț. El va fi, neîndoielnic, mult mai bogat decît cel actual.

C. MOTREANU

IMPORTANT

Agențiile și filialele O.N.T. au pus în vînzare bilete pentru odihnă și tratament pe perioada februarie — mai a.c. în stațiunile: Bușteni, Borsec, Predeal, Păltiniș, Govora, Sinaia, Tușnad, Călimănești, Căciulata, Olănești, Herculane, Bazna, Ocna Sibiului, Slănic-Moldova, Sîngeorz, Buziaș, Vatra Dornei, Eforie Nord, 1 Mai, Sovata, Pucioasa.

— Locuri la Mamaia, Eforie Nord, Eforie Sud pentru 15—31 mai.

Tarife reduse.

Reduceri pe C.F.R. și D.R.T.A., pentru posesorii de bilete O.N.T.

CE BAREAZĂ CALEA EFICIENŢEI PROPAGANDEI AGRICOLE

Ridicarea nivelului de cunoştinţe profesionale al ţăranilor cooperatori interferează preocupări multiple şi solicită o colaborare permanentă între consiliile agricole, uniunile cooperatiste agricole şi comitetele de cultură şi artă. Acţiunile lor se subordonează, în această perioadă, desfăşurării riguroase a învăţămîntului agricol de masă, cursurilor pentru mecanizatori, expunerii ciclurilor de conferinţe şi lecţiilor de aprofundare a cunoştinţelor agricole.

O anchetă întreprinsă la nivelul regiunii Banat relevă, mai întîi, unele **acţiuni organizate în sprijinul lectorilor,** care predau la cele 1545 de cercuri, cuprinzînd peste 45 000 de cooperatori. Astfel, au fost iniţiate, pe centre de comune cu profil agricol asemănător, consultaţii ştiinţifice şi schimburi de experienţă, cu concursul specialiştilor de la Institutul agronomic din Timişoara şi de la staţiunile experimentale. La Peciul Nou, o asemenea manifestare s-a referit la unele probleme ale mecanizării în zootehnie ; în alte centre — Recaş, Cenei, Arad etc. — au fost abordate aspecte privind organizarea ştiinţifică a I.A.S. şi cooperativelor agricole de producţie, combaterea sărăturilor şi valorificarea deplină a terenurilor podzolice, irigaţiile. Toate acestea au avut menirea să-i orienteze şi pe inginerii agronomi — lectori la învăţămîntul agricol asupra **relaţiilor ce trebuie stabilite între lecţii şi realităţile şi experienţa dobîndită de fiecare unitate agricolă.**

Pentru a asigura baza ştiinţifică necesară desfăşurării lecţiilor, biblioteca regională a elaborat o lucrare metodico-bibliografică : „Cartea — izvor de cunoştinţe". Corespunzînd programei cercurilor de învăţămînt agricol, bibliografia, care se adresează atît lectorilor, cît şi cursanţilor, înmănunchează apariţiile recente despre agricultură şi recomandă o seamă de articole pe teme agrare apărute în ziare şi reviste ca „Scînteia", „Viaţa economică", „Grădina, via şi livada", „Agricultura socialistă", „Natura" şi „Probleme economice".

Ca şi în alţi ani, pentru a completa şi pentru a face mai accesibile lecţiile, s-au selectat 160 de cicluri de filme documentare agricole care, cuplate tematic (cultura plantelor, creşterea animalelor, legumicultură, pomicultură, mecanizare), rulează urmînd un itinerar stabilit în raport de profilul economic al cooperativelor agricole de producţie.

Una din formele caracteristice învăţămîntului agrozootehnic de masă o constituie ciclurile de conferinţe de la căminele culturale. Se remarcă în această privinţă o oarecare lipsă de discernămînt în alegerea temelor, care, cel mai adesea, dublează lecţiile de la învăţămîntul agricol, fără a fi îmbogăţite cu exemple locale. În comuna Pîncota, de exemplu, s-a organizat un ciclu de conferinţe privind cultura cerealelor, deşi localitatea e situată în zonă de deal, iar majoritatea locuitorilor sînt muncitori forestieri. Nu s-a reuşit să se asigure peste tot o orientare categorică a propagandei agricole în concordanţă cu cerinţele diferenţiate ale cooperatorilor şi din lipsa unui studiu aprofundat al realităţilor din teren. De altfel, chiar unii din cei care răspund de organizarea învăţămîntului agricol se plîng de **lipsa de colaborare** dintre conducerile cooperativelor agricole de producţie, căminele culturale şi biblioteci în organizarea unor manifestări care, prin conţinutul lor, să vină în sprijinul cooperatorilor. Din constatările noastre rezultă că prea puţin cunosc inginerii agronomi programul căminelor culturale, desfăşurarea ciclurilor de conferinţe pe care le ţin de obicei profesori de la şcolile generale ; în acelaşi timp prea puţin ştiu şi activiştii culturali despre cercurile agrotehnice.

O analiză a modului de desfăşurare a învăţămîntului agricol efectuată nu de mult evidenţiază şi o insuficientă preocupare pentru orientarea conţinutului lecţiilor înspre problemele specifice unităţilor agricole respective. Puţine sînt, astfel, temele legate de legumicultură şi zootehnie în unităţile agricole din zona Timişoara şi Sînnicolau Mare, unde aceste sectoare sînt mult dezvoltate ; la Bozovici, pomicultura deţine o mare pondere, cu multe plantaţii tinere, dar pînă în acest an n-a fiinţat nici un cerc pomicol.

În ceea ce priveşte cuprinderea cooperatorilor la învăţămînt nu s-a avut în vedere că o parte au absolvit un curs profilat pentru cultura cerealelor, dar ulterior şi-au schimbat locul de muncă la grădină sau creşterea vitelor.

Consemnarea acestor laturi ale activităţii de organizare şi desfăşurare a propagandei agricole e menită, acum, să atragă atenţia asupra **necesităţii imperioase de a impulsiona ţinerea lecţiilor şi ciclurilor de conferinţe agricole, urmărindu-se eficienţa lor. Se impune deci o mai largă împletire a lecţiilor cu experienţa în cîmp, în laboratoarele agricole, în sere; e necesar ca învăţămîntului agricol să i se atribuie un caracter mult mai practic. Pentru aceasta e nevoie ca măsurile luate să fie urmărite pînă la sate şi aplicate diferenţiat.** Utilitatea, de pildă, a bibliografiei editată de biblioteca regională se anulează în bună măsură, deoarece majoritatea titlurilor de publicaţii recomandate nu sînt la îndemîna bibliotecilor comunale. Filmele cu conţinut agricol n-au putut fi sincronizate nici cu tematica lecţiilor de la învăţămîntul agricol şi nici cu ciclurile de conferinţe, din cauza numărului mic de titluri (unele deja foarte vechi, necorespunzătoare) şi numărului mic de copii.

Exemplele acestea pledează pentru **corelarea unor acţiuni ale consiliilor agricole, uniunilor cooperativelor agricole de producţie şi comitetelor de cultură şi artă, menite să realizeze o colaborare efectivă, în acest domeniu, la nivelul comunelor.** E nevoie de o preocupare susţinută care să confere muncii de propagandă agricolă o permanenţă capabilă să facă faţă sarcinilor actuale din agricultură.

Octavian NICA

Manifestări ştiinţifice

Institutul de cercetări pentru protecţia plantelor a organizat în ultima săptămînă mai multe manifestări, cu participarea cercetătorilor şi specialiştilor din acest domeniu :

— o consfătuire instructaj avînd ca temă analiza activităţii de cercetare desfăşurată în 1967 şi orientarea cercetărilor pe 1968 şi în perspectivă ;

— un simpozion organizat în colaborare cu Consiliul Naţional al Inginerilor şi Tehnicienilor. Tema : „Tendinţe actuale în protecţia plantelor cultivate". **Au fost expuse următoarele referate :** „Aspecte privind imunitatea plantelor cultivate faţă de boli şi dăunători" — **acad. prof. dr. docent Eugen Rădulescu,** „Tendinţe moderne în lupta chimică împotriva bolilor şi dăunătorilor plantelor cultivate" — **dr. Al. Alexandri,** „Lupta biologică în complexul măsurilor şi mijloacelor de protecţia plantelor" — **dr. docent A. Săvescu.**

— la sesiunea de referate ştiinţifice desfăşurată între 12 şi 14 februarie au fost prezentate printre altele : „Utilizarea unor preparate cloroderivate în combaterea răţişoarei porumbului", „Cercetări asupra etiologiei, îngălbenirii şi piticirii grîului". „Agenţi patogeni noi care produc putrezirea rădăcinii şi a bazei tulpinii la grîu", „Cercetări asupra gradului de toleranţă la atacul ciupercii Cercospora beticola a cîtorva soiuri de sfeclă", „Studiul electromicroscopic al bacteriofagilor bacteriilor fitopatogene" etc.

TREI VACCINURI pentru combaterea pseudopestei aviare

VACCINUL ANTIPESTOS AVIAR — ADSORBIT ŞI FORMOLAT

se prezintă îmbuteliat în sticle capsulate metalic cu capacităţi de 50, 100 şi 250 ml şi se foloseşte numai preventiv la găini, curci, fazani, păuni şi bibilici, în doze de la 0,5 ml — 3 ml, în funcţie de vîrstă şi specie. Păstrat în încăperi uscate, la întuneric şi la o temperatură de + 4 +8 °C, îşi conservă proprietăţile imuno-biologice timp de şase luni de la preparare.

VACCINUL ANTIPESTOS AVIAR „H"

se livrează sub formă liofilizată în fiole, al căror conţinut diluat în 100 ml apă distilată se inoculează tot la păsări adulte, în doze de 0,5 — 1 ml, în funcţie de vîrstă şi specie. Păstrat în locuri răcoroase şi la întuneric, vaccinul are marele avantaj de a putea fi folosit atît preventiv, cît şi în focare de boală, timp de 12 luni de la preparare.

VACCINUL ANTIPESTOS AVIAR B_1

se prezintă tot sub formă liofilizată şi se foloseşte în vaccinările preventive ale puilor de găină şi de curcă în vîrstă de 80-90 de zile, precum şi ale tineretului şi găinilor adulte din rasele precoce de mare productivitate. Conţinutul unei fiole, în diverse soluţii, se poate folosi atît în vaccinări în masă (pe cale bucală), cît şi în vaccinări individuale, prin inoculări.

Toate cele trei vaccinuri, însoţite de instrucţiuni amănunţite, sînt preparate de **INSTITUTUL DE CERCETĂRI VETERINARE ŞI BIOPREPARATE „PASTEUR"** din Bucureşti, raionul 16 Februarie, şoseaua Giuleşti nr. 333, telefon 18.04.90 şi se pot procura atît de la D.G.A.T.M., întreprinderea nr. 17 din Bucureşti, str. 7 Drumuri, nr. 4, raionul Tudor Vladimirescu, cît şi de la filialele sale din ţară şi de la farmaciile veterinare.

Pe marginea studiului privind dezvoltarea învăţămîntului profesional şi tehnic

SOLUŢII SALUTARE

Răspunzînd unor imperioase cerinţe actuale şi de perspectivă ale construcţiei socialiste din ţara noastră, studiile cu privire la dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele, elaborate de Ministerul Învăţămîntului, pe baza indicaţiilor conducerii de partid şi de stat, şi supuse dezbaterii publice, prezintă o deosebită însemnătate pentru fiecare dintre noi. Aş vrea, în cele ce urmează, să-mi spun părerea referitor la pregătirea muncitorilor calificaţi şi a cadrelor medii pentru agricultură.

După cum este firesc, munca în întreprinderile agricole socialiste, ca şi în alte sectoare ale economiei naţionale, pretinde un grad tot mai înalt de calificare nu numai celui care conduce procesul de producţie, ci şi a celui care execută. Experienţa noastră de pînă acum demonstrează că pentru pregătirea muncitorilor calificaţi în agricultură este suficientă instruirea acestora la locul de muncă — timp de două-trei cicluri complete de producţie, îmbinată cu cursuri teoretice pentru unele probleme de orientare generală. De altfel, studiul recent elaborat scoate în evidenţă că ucenicia, formă tradiţională de învăţare a diverselor meserii, va trebui să devină una din principalele căi de pregătire a muncitorilor calificaţi. La terminarea perioadei de instruire, muncitorii vor trebui să susţină un examen practic de calificare, constînd din 2-3 probe, după care ar urma să primească certificatul de muncitor calificat. Bineînţeles, că această calificare va trebui să atragă după sine încadrarea muncitorului într-o categorie superioară de salarizare.

În privinţa pregătirii cadrelor medii — tehnicieni agricoli, maiştri agricoli şi subingineri sau conductori agricoli — găsesc că este necesar **să se menţină în continuare şi să se îmbunătăţească reţeaua şcolilor existente. Pregătirea cadrelor de nivel mediu s-ar putea efectua în decurs de 2-4 ani, în funcţie de specificul meseriei, de gradul de tehnicitate ce-l comportă şi de ponderea acesteia în cadrul economiei naţionale.**

Pentru tehnicienii agricoli, bunăoară, care se vor recruta din rîndul absolvenţilor liceelor de specialitate, consider că este suficientă o durată de pregătire teoretică şi practică de patru ani. Nu cred că este nevoie de 5 ani şi cu atît mai mult nu este cazul să se facă, aşa cum cer unii tovarăşi, deosebire, ca timp afectat pregătirii, între cei care merg în învăţămîntul superior (4 ani) şi cei care vor merge în producţie (5 ani). După terminarea liceului de specialitate, absolvenţii vor trebui să treacă un examen de diplomă, cu probe teoretice şi practice, urmînd ca apoi să li se dea titlul de tehnician.

Pentru a crea absolvenţilor posibilitatea de continuare a studiilor, elementele dotate vor putea să dea examenul de „bacalaureat de specialitate" şi să candideze la concursul pentru admiterea în învăţămîntul superior. Consider absolut normal şi necesar ca bacalaureaţilor liceelor de specialitate să nu li se admită înscrierea în învăţămîntul superior decît în specialitatea liceului absolvit. În felul acesta, pregătirea teoretică şi practică a viitorilor specialişti cu studii superioare va fi mai completă, mai temeinică.

În privinţa duratei de şcolarizare a **maiştrilor,** pe bună dreptate se subliniază în studiul amintit că aceasta este prea mare. Sînt de părere că pentru pregătirea teoretică a maiştrilor în diversele domenii ale agriculturii nu este nevoie de mai mult de doi ani de studii teoretice. Avînd în vedere că cei înscrişi la aceste şcoli provin din producţie, unde au lucrat cîte 3-15 ani, practica din anii II şi III nu-şi găseşte justificare. Ori, reducîndu-se timpul de pregătire, de la 3 la 2 ani se creează posibilitatea ca maiştrii să meargă în producţie mai devreme, unde sînt utili şi aşteptaţi.

Pentru a avea posibilitatea pregătirii unui număr corespunzător de maiştri, relev necesitatea **de a se crea şi în agricultură şcoli de maiştri cu cursuri serale sau fără frecvenţă. La fel şi pentru pregătirea subinginerilor agricoli,** a căror necesitate n-o întrevăd însă decît pentru un număr restrîns de specialităţi agricole.

De bună seamă că pentru pregătirea corespunzătoare a cadrelor medii şi de muncitori calificaţi este nevoie de personal didactic. În această privinţă se ştie că şcolile agricole nu au o situaţie dintre cele mai bune. În studiul recent elaborat se prevăd unele măsuri în privinţa pregătirii corpului profesoral. Eu aş sugera ideea ca, pentru rezolvarea acestei probleme, să se **înfiinţeze, măcar în unele din institutele noastre de învăţămînt superior agricol, cîte o secţie pedagogică, de unde să se recruteze viitoarele cadre didactice pentru învăţămîntul mediu şi profesional de specialitate.**

De mare importanţă consider, de asemenea, măsurile preconizate cu privire la **îndrumarea şi controlul învăţămîntului.** În anii din urmă, învăţămîntul profesional şi tehnic de specialitate agricolă a fost lipsit în bună măsură de o îndrumare şi un control sistematic şi permanent. Această situaţie a generat multe carenţe în ce priveşte unitatea de metode, acţiune şi efecte în diverse şcoli. **Crearea unor colective de inspectori pentru învăţămîntul profesional, tehnic şi liceele de specialitate va contribui, sîntem siguri, la remedierea deficienţelor existente.** Menţionăm însă, ca o condiţie de bază, cerinţa ca inspectorii care vor forma aceste colective să posede un puternic gir al capacităţii lor. Consider cu totul anormal să se mai prezinte la inspecţii şi control în învăţămînt oameni fără pregătire didactică sau de profesiuni cu totul diferite de cea a celor controlaţi şi inspectaţi. **Aceşti inspectori vor trebui recrutaţi din rîndul cadrelor didactice cu vechime în învăţămînt, cu rezultate în acest domeniu şi cu grade didactice.** Numai în acest fel, competenţa şi rezultatele muncii lor se vor răsfrînge pozitiv asupra cadrelor didactice controlate şi îndrumate. În ce priveşte raza de activitate a unui inspector, ea s-ar putea extinde asupra a 5-10 unităţi şcolare.

În sfîrşit, cîteva cuvinte despre **asigurarea bazei materiale a şcolilor.** Pregătirea de cadre calificate pentru nevoile producţiei agricole impune o strînsă legătură între instruirea teoretică şi cea practică. Nu poate fi tehnician acela care nu a altoit, care nu a tăiat pomi, care nu a muls şi îngrijit vitele în grajd, care nu a aplicat tratamente contra dăunătorilor, care nu a studiat în fermă maşinile şi uneltele, care nu trăieşte permanent şi apropiat procesul producţiei agricole. Acest contact permanent cu realitatea agricolă duce, implicit, la formarea unor cadre cu dragoste pentru meserie şi capabile să rezolve problemele pe care le pune producţia. Am experimentat modul de efectuare al practicii elevilor în fermele de stat sau staţiuni. Rezultatele au fost însă nesatisfăcătoare, unităţile respective, în marea lor majoritate, urmărind nu instruirea elevilor, ci satisfacerea nevoilor lor de braţe de muncă. Tocmai de aceea, **consider că va trebui să se revină la ferma didactică, dotată la un înalt nivel tehnic, cu parc de maşini şi tractoare, cu plantaţii de pomi şi vie, cu sisteme de irigaţie, cu animale de producţie şi adăposturi.** Este un deziderat vechi al tuturor dascălilor şcolilor de specialitate agricolă şi sperăm că el se va realiza.

Prof. Constantin BERGHER
de la Liceul agricol
din Sibiu

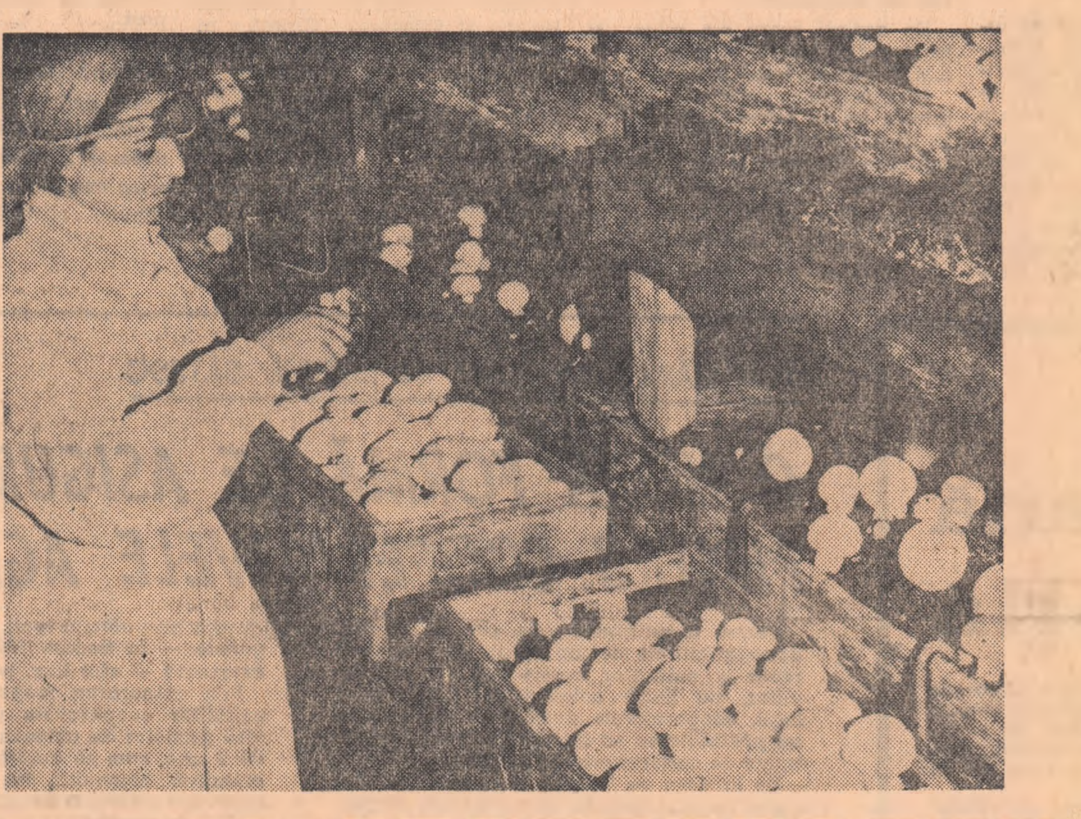

Mari iubitoare de întuneric şi umezeală, ciupercile găsesc în încăperile special amenajate ale Staţiunii experimentale de preparate Bucureşti condiţii dintre cele mai bune de cultură. În luna ianuarie, de aici au luat drumul pieţelor mai bine de 13 tone de... carne vegetală.

„Cercetări în domeniul chimizării agriculturii"

(Urmare din pag. 1)

asupra planului de muncă care, în afară de specializări, prevede schimburi de documentaţii, de material biologic şi organizarea de conferinţe ştiinţifice şi tehnice sau simpozioane. În acest an s-a convenit să se ţină la Bucureşti un simpozion româno-francez pe teme legate de cercetări în domeniul chimizării agriculturii.

— Cine participă la această manifestare ?

— Din partea franceză şi-a anunţat participarea prof. dr. M. Coïc, directorul Staţiunii de fiziologie vegetală de la Versailles, şi alţi cinci directori de staţiuni de cercetare : dr. M. Lefèvre, dr. M. Gachon, dr. M. Coppenet, d-na dr. Blanc şi d-na dr. Huguet.

Ca reprezentanţi ai ţării noastre vor participa cercetători din cadrul Institutului central de cercetări agricole şi din învăţămîntul superior.

— Puteţi să ne indicaţi cîteva din problemele care vor fi luate în discuţie ?

— Cercetătorii noştri pregătesc pentru această manifestare o serie de referate cu privire la interpretarea analizelor agrochimice care se efectuează la noi, la evaluarea materiei organice în diferite soluri din ţară, la influenţa reacţiei solului asupra unor ioni nutritivi, interacţiunea dintre azot şi fosfor la cultura porumbului, legătura dintre îngrăşăminte şi calitatea recoltei.

O altă secţie a acestui simpozion va dezbate teme de cercetare ştiinţifică din domeniul mecanizării agriculturii. Vor participa din partea oaspeţilor specialişti şi oameni de ştiinţă de la C.N.E.M.A., iar de la noi din ţară specialişti şi oameni de ştiinţă din I.C.M.A.

„VITICULTURĂ ŞI VINIFICAŢIE"

Aşteptat cu deosebit interes, cursul de „Viticultură şi vinificaţie" pentru facultăţile de agronomie, apărut recent în cadrul Editurii didactice şi pedagogice, se înscrie ca o valoroasă lucrare pentru învăţămîntul superior agricol.

Redactată de acad. Gh. Constantinescu, profesor la Institutul agronomic din Bucureşti, şi conferenţiar V. Juncu, de la Institutul agronomic din Iaşi, lucrarea sintetizează problemele de viticultură şi vinificaţie menite să asigure pregătirea inginerilor agronomi. Răspunzînd necesităţilor de ordin didactic, ea constituie, totodată, un sprijin preţios pentru specialişti din unităţile de producţie. Lucrarea este împărţită în trei mari capitole : Viticultura generală, Agrotehnica viticolă şi Vinificaţia.

VITICULTURA GENERALĂ cuprinde problemele de biologie şi ecologie viticolă. Autorii, bazaţi pe un bogat material experimental, reuşesc să aducă contribuţii deosebit de importante la cunoaşterea biologiei viţei de vie. În acest sens, pot fi menţionate datele cu privire la gruparea agroeconomică a soiurilor, speciilor şi genurilor din familia Vitaceae, ecologia viţei de vie, prezentarea noţiunii de soi în viticultură etc.

AGROTEHNICA VITICOLĂ, cea de a doua parte a lucrării, tratează problemele legate de pepiniera de viţe, înfiinţarea şi întreţinerea plantaţiilor noi de vii, întreţinerea plantaţiilor de vii pe rod. Sînt sintetizate aici, rezultatele activităţii de cercetare recomandate pentru producţie pe podgorii şi zone viticole. Această parte a lucrării, în ansamblul său, vine să completeze sub multe aspecte golurile existente pînă acum în literatura noastră de specialitate.

VINIFICAŢIA, partea a treia a lucrării, se referă la studiul strugurilor ca materie primă, prelucrarea strugurilor, prepararea vinurilor, condiţionarea şi învechirea vinurilor, valorificarea subproduselor vinicole, bolile şi defectele vinurilor.

La redactarea acestei părţi s-a dat o mai mare extindere problemelor legate de vinificaţie primară pe care trebuie să le cunoască în primul rînd un inginer agronom. Dată fiind dezvoltarea industriei vinicole pe plan mondial ar fi fost poate necesară introducerea în manual şi a problemelor legate de tehnologia mustului.

Conţinutul ştiinţific, redactarea îngrijită şi înlănţuirea organică a problemelor tratate sînt atributele de bază ale acestei valoroase lucrări.

Dr. ing. C. ŢIRDEA

CATALOGUL LUCRĂRILOR DE PROPAGANDĂ TEHNICĂ AGRICOLĂ CE SE DIFUZEAZĂ GRATUIT *)

III. POMICULTURA

Nr. crt.	Titlul lucrării	Trimestrul de apariţie
BROŞURI		
1.	Recomandări privind tehnica producerii pomilor altoiţi	I
2.	Soiuri noi recomandate în pomicultură	I
3.	Experienţa noastră în cultura intensivă a pomilor	II
4.	Metode pentru estimarea producţiei în pomicultură	II
PLIANTE		
	Cultura căpşunului	
1.	Pregătirea terenului şi plantarea stolonilor	II
2.	Îngrijirea plantaţiilor de căpşuni	II
3.	Recoltarea, sortarea, ambalarea şi transportul căpşunilor	II
4.	Înfiinţarea plantaţiilor mamă de căpşuni	III
5.	Producerea, recoltarea şi transportul stolonilor	III
	Livezi intensive de pomi	
6.	Lucrări de înfiinţare a livezilor intensive de măr, păr şi piersic	III

*) Vezi „Agricultura socialistă" nr. 5 şi 6 din 1968.

TALON

III. Pomicultură

Rog a mi se expedia gratuit următoarele :

	Indicele din catalog				
BROŞURI					—
PLIANTE					

Numele şi prenumele . . . .
ocupaţia . . . .
comuna . . . .
raionul . . . .
regiunea . . . .

Eroicul '33

(Urmare din pag. 1)

Fiindcă pentru „nenea Vasile Şandru" noţiunea de partid nu e numai amintirea anilor de luptă împotriva exploatării, împotriva „soluţiei" ieşirii din criză a capitaliştilor pe spinarea clasei muncitoare, a concedierii în masă, a amenzilor, şomajului, salariilor de mizerie, „curbelor de sacrificiu" şi aservirii ţării bancherilor şi cămătarilor străini şi netezirii căii fascismului întru pregătirea războiului antisovietic; pentru el noţiunea de partid nu e numai denunţarea jafului şi nedreptăţii sociale, a împrumuturilor înrobitoare peste hotare şi a concesiunilor, afacerilor, escrocheriilor, politicianismului şi îmbogăţirii peste noapte a unora în dauna muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor de toate categoriile şi naţionalităţile. Pentru el noţiunea de partid e legată, acum mai ales de prezent, de viitor, de perspectivele procesului grabnic şi impetuos al desăvîrşirii construcţiei socialiste în care este angrenat întregul nostru popor.

Dar despre cîte nu-şi aminteşte şi vorbeşte în graiul său simplu, nemeşteşugit, „nenea Vasile Şandru" ! Despre condiţiile de viaţă şi de muncă de altă dată ale ceferiştilor sau despre condiţiile în care se călătorea pe atunci cu trenul, şi cele de acum. Înainte, el şi ai lui munceau în hale întunecoase, neaerisite ori sub cerul liber, vara ca şi iarna. Acum munca ceferiştilor a cunoscut, ca orice alt sector de activitate din ţara noastră, înnobilarea ce i-o conferă preţuirea de care se bucură ea în toată ţara. În locul locomotivelor vechi, neeconomicoase ori al vagoanelor ieşite din atelierele de odinioară, astăzi magistralele de oţel sînt străbătute cu viteze sporite, în condiţii de cea mai mare siguranţă, de la un capăt la altul al ţării, de puternicele locomotive Diesel electrice, şi de vagoanele de cel mai nou tip, dotate cu tot confortul — mîndrie a constructorilor de la „Electroputere" — Craiova sau a celor de la Arad, ca urmare a politicii constante de modernizare a condiţiilor şi necesităţilor de transport tot mai sporite.

Iar cînd povesteşte, „nenea Şandru" nu uită că toate prefacerile cîte s-au săvîrşit, şi cele ce se vor mai săvîrşi, întru ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a fericirii şi bunăstării tuturor celor ce muncesc cu braţele sau cu mintea, îşi au izvorul în înţelepciunea şi dîrzenia cu care partidul luptă zi de zi, neabătut, şi care în acel eroic an '33 a făcut să fîlfîie, pe baricadele fumegînde şi înroşite de sîngele celor căzuţi sub gloanţele şi baionetele asupritorilor, steagul demnităţii omeneşti, al conştiinţei şi forţei de nebiruit şi năzuinţelor de veacuri ale poporului nostru.

Amurg pe malul Borcei

Foto : F. BICIUŞCA

În acest anotimp, lucrătorii ogoarelor au răgaz să-şi refacă puterile odihnindu-se sau urmînd diferite tratamente în staţiunile balneo-climaterice. Mulţi merg la Olăneşti-Băi. Cum sînt găzduiţi şi ajutaţi să-şi tămăduiască unele afecţiuni ?

Am întîlnit în staţiune şi multe aspecte lăudabile. Dar, întrucît rîndurile de faţă îşi propun să contribuie la înlăturarea unor deficienţe, ne vom opri asupra acestora.

Iarna, la băile Olăneşti

SÎNT OAMENII PRETENŢIOŞI ?

În toate broşurile de popularizare se spune că la Olăneşti există băi excelente pentru tămăduirea reumatismului. Sînt unii care vin aici tocmai în acest scop. Dar... se păcălesc. Fiindcă, de la 1 octombrie pînă la 1 iunie, băile stau închise.

— Venind aici împreună cu soţia, ne-a spus apicultorul Dumitru Stoica, de la cooperativa agricolă din comuna Şoldanu, din apropiere de Olteniţa, ne gîndeam ca, pe lîngă tratamentul contra urticariei şi a unor boli de ficat, să facem şi cîteva băi, căci amîndoi suferim de reumatism. Însă la băi am găsit uşile închise...

— Mi s-a prescris un tratament cu ultraviolete, ne-a relatat tractoristul Constantin Bocioacă, de la S.M.T. Făurei. Dar durata şedinţelor e foarte scurtă, o nimica toată. Am cerut explicaţii tehnicianului şi mi s-a comunicat că din cauza aparaturii insuficiente s-au făcut reduceri de... timp.

— Noi am sosit într-o sîmbătă, ne-a informat Dumitru Ion, contabil şef la cooperativa agricolă din Săveni, de lîngă Feteşti, dar am fost consultaţi abia... luni. **Am pierdut în felul acesta două zile de tratament.**

De acelaşi lucru s-a plîns şi tractoristul Marin Mitrea de la S.M.T. Drăgăneşti-Vlaşca.

Interesîndu-ne, am aflat că duminica nu se lucrează... Nu există oare posibilitatea ca la unele cabinete medicale să se lucreze şi duminica ? Ba da, însă ar trebui ca medicilor respectivi să li se asigure o altă zi de odihnă.

Majoritatea celor veniţi la tratamente sînt mulţumiţi de mîncarea servită la cele două cantine din staţiune, personalul de serviciu este politicos, atent cu cererile oamenilor.

— Se mai întîlnesc însă şi deficienţe. În unele zile am găsit în iaurt şi în gemuri spărturi de sticlă, ne-a atras atenţia tovarăşul Dumitru Mitrea, asistent la Facultatea de medicină veterinară din Bucureşti.

Stînd de vorbă cu responsabilii celor două cantine, Constantin Rotaru şi Elisabeta Chircă, ni s-au confirmat cele relatate. I.C.I.L. Rm. Vîlcea şi fabrica de dulceţuri din Rîureni au fost sesizate despre asemenea deficienţe şi este cazul să ia măsurile cuvenite.

— Şi din punctul de vedere al petrecerii timpului nostru liber sînt destule de făcut în staţiune, ne-a spus apicultorul Aurel Horodincă, de la Întreprinderea agricolă de stat Albeşti-Suceava. În sala cinematografului e frig, filmele sînt uzate. Clubul — cel încălzit, căci în celălalt, unde se află o expoziţie de pictură, e la fel de frig ca afară — este neîncăpător. Există la club şi un televizor, dar nu funcţionează, nu ştim de ce.

Am auzit păreri exprimate de personalul staţiunii potrivit cărora adevăratul potenţial de deservire a oamenilor muncii veniţi la tratament este asigurat vara ; atunci trebuie măsurată ospitalitatea staţiunii. Iarna, prin forţa împrejurărilor, trebuie să se facă rabat multora din atributele ospitalităţii şi, în consecinţă, oaspeţii trebuie să fie mai puţin pretenţioşi.

O asemenea mentalitate nu-i onorează pe cei care o afişează. Toate deficienţele ce ne-au fost semnalate nu înseamnă nici pe departe „pretenţii exagerate". În orice caz, înlăturarea lor nu presupune. . alt tarif.

Al. RAICU

DIALOG redacţie — cititori

Constantin GRĂDINARU — Oradea :

Activaţi ca tehnician I la consiliul agricol şi în curînd veţi obţine diploma de absolvent al institutului pedagogic de trei ani. În baza acestei calificări aveţi posibilitatea fie să vă încadraţi în învăţămînt, fie să rămîneţi în continuare în agricultură ca tehnician.

Viorel VARGA — medic veterinar în comuna Telechiu, raionul Aleşd :

Perioada cît aţi urmat facultatea nu întrerupe vechimea în muncă dacă aţi fost trimis la facultate din cîmpul muncii şi v-aţi reîncadrat în termen de 90 de zile de la absolvire.

Absolvenţii institutelor de învăţămînt superior proveniţi din cîmpul muncii pot fi încadraţi de la început între limitele de salarizare ale funcţiilor pentru care s-au pregătit, fără a mai fi salarizaţi în primul an cu salariul de stagiar. Promovarea în funcţii a acestor absolvenţi se face în aceleaşi condiţii ca şi pentru ceilalţi absolvenţi, adică pe baza stagiului minim în funcţii de specialitate pentru care se cer studii superioare, în funcţie de mărimea unităţii, de volumul şi complexitatea sarcinilor, de existenţa fondului de salarii etc.

Stagiul în funcţia de tehnician nu se echivalează cu stagiul în funcţii pentru care se cer studii superioare. În cazul dv. poate fi luat în considerare stagiul efectuat ca inginer zootehnist şi apoi cel efectuat ca medic veterinar.

Ing. Elena Maria CONSTANTIN — de la cooperativa agricolă Chilieni, raionul Sf. Gheorghe :

Specialiştii agricoli pot să-şi folosească timpul liber cum doresc, fără însă ca unitatea în care lucrează să fie privată de asistenţă tehnică. Pentru zilele de repaus legal, în care aţi lucrat, consiliul agricol vă acordă zile libere. Hotărîrea la care vă referiţi nu a fost abrogată şi, prin urmare, beneficiaţi de prevederile ei.

Gh. CALOIAN — tehnician veterinar, comuna Cernăteşti, raionul Buzău, Grigore ŢÎRLEA — tehnician, comuna Diocheţi, raionul Panciu, Alexandru NOROC — tehnician, Filiaşi, Gh. POPESCU — maistru agricol, Ciulniţa, raionul Călăraşi şi Emil POPOVICI — tehnician agronom, comuna Teaca, raionul Bistriţa :

Întrebările dv. se referă la posibilităţile ce s-au creat pentru susţinerea examenelor de diferenţă în scopul echivalării studiilor făcute în şcolile tehnice agricole cu durata de 4 ani şi în şcolile tehnice de maiştri cu profil agricol, cu ale liceelor agricole.

Reglementarea echivalării acestor studii s-a făcut prin Ordinul nr. 629/1967 al Ministerului Învăţămîntului, iar liceele agricole unde se pot înscrie candidaţii la examene au fost publicate în „Agricultura socialistă" nr. 32 din 10 august 1967. De asemenea, obiectele la care se susţin examene de diferenţă, pe ani de studii, condiţiile de înscriere la examene, cînd şi cum se desfăşoară sesiunile de examene şi alte amănunte au fost publicate în nr. 36 din 7 septembrie 1967 al revistei „Agricultura socialistă". Pe parcurs, la cererea celor interesaţi, revista noastră a răspuns pe larg la multe alte întrebări, asemănătoare celor adresate de dv., privind susţinerea examenelor de diferenţă. Ne miră faptul că dv., direct interesaţi, nu aţi citit, în această perioadă, informaţiile respective din revistă.

Acum e tîrziu. Prima sesiune a examenelor de diferenţă a avut loc în luna ianuarie a.c., iar înscrierile s-au făcut cu 30 de zile înainte de sesiune. Pentru a şti ce aveţi de făcut pentru viitor, consultaţi numerele din revista noastră, la care ne-am referit, şi, totodată, adresaţi-vă liceelor agricole din raionul sau regiunea dv. Lămuriri puteţi obţine şi de la consiliile agricole şi secţiile raionale de învăţămînt. Şi încă un sfat : obişnuiţi-vă să citiţi, cu mai multă continuitate, ziarele şi revistele care vi se adresează direct.

Carmil MARIN şi Ion SOREAŢĂ — tehnicieni agronomi, comuna Ulmeni, raionul Alexandria :

Problemele despre care ne-aţi scris, am aflat adresîndu-ne Ministerului Învăţămîntului, urmează a fi soluţionate cu ocazia definitivării „Studiului privind dezvoltarea învăţămîntului superior", în baza hotărîrilor ce se vor elabora.

Aurel ARDELEANU — brigadier la cooperativa agricolă Santău, raionul Carei :

Pentru deplasările efectuate de membrii cooperatori în cadrul altor raioane decît raionul de reşedinţă, diurna zilnică poate fi între 12-18 lei, iar în cadrul raionului de 7-10 lei. Mărimea diurnelor se stabileşte de adunările generale la începutul anului, în mod diferenţiat, între limitele arătate mai sus, după nivelul retribuirii şi felul deplasărilor.

Nicolae FIRU — comuna Stoeneşti, raionul Caracal :

Lipsurile semnalate de dv. au fost juste. Ca urmare, consiliul de conducere al cooperativei agricole a sancţionat pe membrii echipei de fierari pentru abaterile comise şi le-a imputat contravaloarea lucrărilor executate clandestin în scopul realizării de cîştiguri pe căi ilicite.

Dan IANCU — Copşa Mică, Braşov:

Într-unul din numerele viitoare ale revistei vom răspunde şi la întrebările dv. privind helmintozele la animale şi combaterea lor.

Ing. Nicolae PORUMBEL — cooperativa agricolă Vîlcele, Drăgăneşti-Olt :

Am încercat să vă ajutăm să intraţi în posesia drepturilor ce vi se cuvin. În urma cercetărilor întreprinse rezultă că, fiind transferat din raionul Horezu în raionul Drăgăneşti-Olt, la întocmirea formelor pentru achitarea sporului de vechime, din eroare (se zice !) nu aţi fost trecut pe tabelele întocmite de consiliul agricol.

Tovarăşii de la raionul Drăgăneşti-Olt, de asemenea, „au uitat" să vă acorde sporul de vechime în unităţi de producţie agricolă. Anii au trecut, iar cererile dv. întemeiate nu au fost soluţionate. Nici la intervenţia noastră, forurile în drept nu au clarificat lucrurile. Consiliul agricol regional Argeş, de pildă, susţinea că pentru a vi se putea achita drepturile cuvenite este necesar să vă adresaţi comisiei de litigii ! Încercaţi şi această cale şi comunicaţi-ne rezultatul.

NE-AM INTERESAT, AM AFLAT, VĂ INFORMĂM

- **Toţi cei care îndrăgesc turismul, pescuitul şi vînătoarea vor găsi în curînd în magazine o serie de articole noi, prezentate la expoziţia deschisă de curînd într-unul din pavilioanele din Piaţa Scînteii.**

  Dintre cele aproape 4 000 de exponate, 500 au fost realizate recent sau sînt prototipuri ce urmează a intra în producţie de serie, în acest an. Atrag atenţia în mod deosebit treningurile confecţionate din fire supraelastice, noile modele de pulovere, articolele de marochinărie cu specific naţional destinate vînătorilor, costume şi cizme din cauciuc pentru pescari, o remorcă pentru autoturisme, un aragaz de voiaj şi unele bărci pneumatice care, dezumflate, pot încăpea într-o sacoşă.

- **Pentru preşcolari şi elevii din primele clase, Editura didactică şi pedagogică, în colaborare cu „Electrecord", a realizat de curînd numeroase discuri dedicate educaţiei muzicale a copiilor. Astfel, pentru preşcolari au fost imprimate cîntece cum sînt „Hii, căluţule" de Ion Chirescu, „Iedul" de Hilda Jerea şi altele. Discurile destinate şcolarilor din clasele I şi a II-a conţin o serie de coruri şi cunoscute melodii populare, printre care „Ţara mea" de D. Chiriac, „Ţesătoarele" de I. Chirescu, „Jocul căluşarilor", „Bărbuncul" etc.**

- **A fost reluată circulaţia pe Dunăre în zonele Porţile de fier şi Orşova-Cernavodă. Potrivit comunicării NAVROM-ului, pe fluviu vor circula normal atît cursele de pasageri, cît şi bacurile.**

- **Un nou tip de aspirator de praf intitulat „Practic" a început să fie realizat de către fabrica „Electromotor" din Timişoara. Noul aspirator are un gabarit redus, consumă puţin curent, posedă forţă de absorbţie mare şi este echipat cu perii şi accesorii deosebit de utile şi practice.**

- **Un nou tip de ceas deşteptător cu calendar a fost realizat la fabrica de specialitate din Arad. Acesta e cel de-al 35-lea tip de ceas fabricat la unitatea respectivă.**

- **A fost terminată modernizarea şoselei naţionale Bucureşti — Alexandria — Roşiori de Vede — Craiova, în lungime de 228 de kilometri. Pentru desfăşurarea în condiţii optime a circulaţiei, s-au construit pasaje denivelate peste calea ferată — la Caracal, Roşiori de Vede, Măldăeni şi Dăneasa şi s-au înlăturat curbele şi pantele cu vizibilitate redusă.**

FOILETON

O persoană serviabilă

— Cum, pe dumneata nu te-a servit Gheorghe Ungureanu ?, s-ar fi putut mira, cu cîtva timp în urmă, unii dintre colegii lui de muncă, de la Întreprinderea pentru raţionalizarea şi modernizarea instalaţiilor electrice din Capitală. A, e un om cu relaţii, extrem de serviabil.

De fapt, Ungureanu nu avea relaţii, ci abilitatea de a-şi face reclamă, de a crea o falsă impresie în legătură cu persoana sa. Şi trebuie să recunoaştem că, într-o măsură, reuşise. Într-o zi, un coleg i-a relatat, printre altele, că fiul unui cunoscut de-al lui, Constantin Grosu din comuna Chiselet, raionul Olteniţa, a urmat cursurile unei şcoli de conducători auto profesionişti şi nu a reuşit la examen.

— Extraordinar !, a exclamat omul serviabil. Colegul l-a privit intrigat.

— Dar bine, ce vezi extraordinar în asta ? Mai sînt şi alţii care n-au reuşit la examenele unor asemenea şcoli...

— Tocmai de aceea !

Şi cum celălalt nu reuşea cu nici un chip să înţeleagă, Ungureanu l-a bătut amical pe umăr :

— Extraordinar este faptul că... ai aruncat peştele în apă, cu alte cuvinte că te-ai adresat omului potrivit. Prezintă-mi-l ! Îi dau carnet !

Astfel a făcut cunoştinţă Ungureanu cu Constantin Grosu şi cu tatăl acestuia, Ion, din comuna Chiselet.

— Haideţi cu mine la Direcţia Miliţiei Capitalei, le-a spus el, ţanţoş.

Cei doi „clienţi" au fost lăsaţi în faţa clădirii, iar binefăcătorul lor, tartorul carnetelor de conducere auto, a intrat înăuntru. S-a învîrtit puţin timp pe un culoar şi apoi a ieşit.

— Este un caz uşor de rezolvat !, le-a spus el bucuros. Dar o să coste 1 000 de lei...

Grosu, tatăl, i-a dat cei 700 de lei pe care îi avea în buzunar.

— E ceva, dar nu e totul !, s-a încruntat omul cu relaţii, înşiruind diversele „obligaţii" pe care le implica intenţia sa. „Totul" s-a împlinit apoi cînd, vizitîndu-l acasă, în comuna Chiselet, Ion Grosu i-a mai dat drept „taxe pentru examen" un miel şi o damigeană cu 10 litri de vin.

— Îmi place să ajut asemenea oameni, a spus omul serviabil, gata să-i îmbrăţişeze. Mai ştiţi şi alţii ca voi ?

Cei doi Grosu îl ştiau pe Ion Negoiţă, din comuna Spanţov. Acesta, de asemenea, nu reuşise să obţină un permis auto.

— Să mergem la Negoiţă acasă, a propus cu elan Ungureanu. Repede, cît mai sînt dispus să-l servesc !

„Depunerea actelor" l-a costat şi pe Ion Negoiţă 1 000 de lei. Dar şi carnetul lui Negoiţă trebuia udat cu 10 litri de vin. Şi unde merge vinul, merge şi curcanul — în lipsă de miel, noul client i-a dăruit un curcan.

— Alţii ca voi şi ca Negoiţă mai ştiţi ?, a întrebat din nou omul serviabil. Am un chef teribil să servesc !

— Cum să nu !, au răspuns în cor cei doi Grosu — tatăl şi fiul. Haidem la Vasile Culea, tot din Spanţov.

„Depunerea dosarului" l-a costat şi pe acesta 700 de lei, plus — mai modest de astă dată! — o găină şi 15 ouă.

— Alţii mai ştiţi ?

— Gheorghe Bucur, din comuna Chiselet (700 de lei, o curcă şi 15 ouă).

— Alţii ?

— Gheorghe I. Banciu, din comuna Ulmeni. Permis de motocicletă...

— Nu-i nici asta de dispreţuit : 300 de lei şi un miel taxa de înscriere. Fără ouă.

Pînă la urmă, „servind" cu generozitate atîta lume, s-a găsit şi cineva care să-l servească pe el, sesizînd autorităţile, care au stabilit că după această „plată" i se cuvine şi răsplata, aşa fel încît să nu rămînă cu nimic dator.

Nicolae RUDU

ASIGURĂRILE DE STAT ÎN MEDIUL SĂTESC

O NOUĂ FORMĂ DE ASIGURARE PENTRU COOPERATIVELE AGRICOLE

Pentru a se obţine , în caz de daună, despăgubiri cît mai apropiate de valoarea reală a culturilor agricole şi a rodului viilor, pe lîngă asigurarea prin efectul legii, cooperativele agricole de producţie au posibilitatea să încheie asigurări facultative de culturi agricole şi rodul viilor.

De la data de 1 februarie a.c., Administraţia Asigurărilor de Stat a pus la dispoziţia cooperativelor agricole de producţie o formă de asigurare a culturilor agricole şi a rodului viilor **pe bază de abonament,** care oferă acestor unităţi noi avantaje.

Particularitatea acestei noi forme de asigurare constă în aceea că este fără termen şi se poate încheia pentru una, mai multe sau pentru toate felurile de culturi asigurabile, de pe întreaga suprafaţă cultivată cu fiecare cultură în parte. Asigurarea fiind fără termen, ea este valabilă în continuare în fiecare an agricol, fără a mai fi nevoie să se încheie de conducerea cooperativei agricole de producţie noi contracte de asigurare.

În asigurarea de abonament fiind cuprinsă întreaga suprafaţă cultivată a fiecărei culturi în parte, în caz de daună, despăgubirile se obţin în întregime în limita valorii reale a pagubelor cauzate culturilor de riscurile asigurate (grindină, ploi torenţiale, furtună, uragan, foc, alunecare sau prăbuşire de teren).

Culturile agricole şi rodul viilor se asigură facultativ — pe bază de abonament — pentru producţia medie planificată pe hectar la culturile respective, mai puţin producţia corespunzătoare normei de asigurare prin efectul legii, iar primele de asigurare — la fiecare 100 kg de producţie asigurată — sînt fixe, pe feluri de culturi.

Prin asigurarea respectivă s-a acordat unităţilor cooperatiste posibilitatea achitării primelor de asigurare în 4 rate, în loc de 3 rate, cum se achită la asigurarea facultativă obişnuită, iar partea cea mai mare a volumului de prime urmează a fi plătită în perioadele în care cooperativele agricole recoltează culturile şi au disponibilităţi băneşti.

Pentru unitatea asigurată, după încheierea contractului de asigurare pe bază de abonament rămîne obligaţia de a înainta unităţii A.D.A.S., la diferite termene, trei declaraţii pentru calcularea primelor ; aceste declaraţii trebuie să conţină date referitoare la suprafeţele ce urmează a fi cultivate, producţiile medii planificate pe hectar la culturile asigurate şi suprafeţele efectiv însămînţate.

De menţionat este faptul că, în situaţiile cînd cooperativele agricole încheie asigurarea pentru toate culturile asigurabile, la calcularea primelor de asigurare în baza ultimei declaraţii înaintate inspectoratului, pentru anul agricol în curs, se acordă o reducere de 5 la sută calculabilă asupra totalului ratelor de prime, ceea ce constituie un important avantaj de care se bucură unităţile cooperatiste.

Cooperativele agricole de producţie vor avea posibilitatea de a alege asigurarea care le convine, deoarece alături de asigurarea de abonament rămîne în vigoare şi asigurarea facultativă obişnuită a culturilor agricole şi a rodului viilor.

Doriţi să luaţi o măsură utilă de prevedere pentru gospodăria dv. ?

Administraţia Asigurărilor de Stat vă pune la dispoziţie „Asigurarea complexă a gospodăriei". Încheierea acestei asigurări vă dă posibilitatea :

— să obţineţi despăgubiri pentru pagubele produse bunurilor, de numeroase riscuri ;

— să încasaţi sumele asigurate pentru urmările accidentelor întîmplate la domiciliu ;

— să obţineţi acoperirea sumelor datorate în calitate de locatar, faţă de proprietar, pentru unele pagube la imobil, precum şi celor datorate terţilor pentru accidentarea persoanelor şi avarierea bunurilor, la domiciliul asiguratului.

Prima anuală este de numai 0,20% calculabilă asupra sumei asigurate.

FABRICA DE CIMENT
BICAZ

BICAZ

PRODUCE ŞI LIVREAZĂ :

- Tuburi de presiune din azbociment
- Plăci din azbociment
- Produse ornamentale pentru spaţii verzi

VARIETĂȚI

DIN TRADIȚIILE AGRICULTURII ROMÂNEȘTI

ÎNCEPUTURILE MECANIZĂRII AGRICULTURII

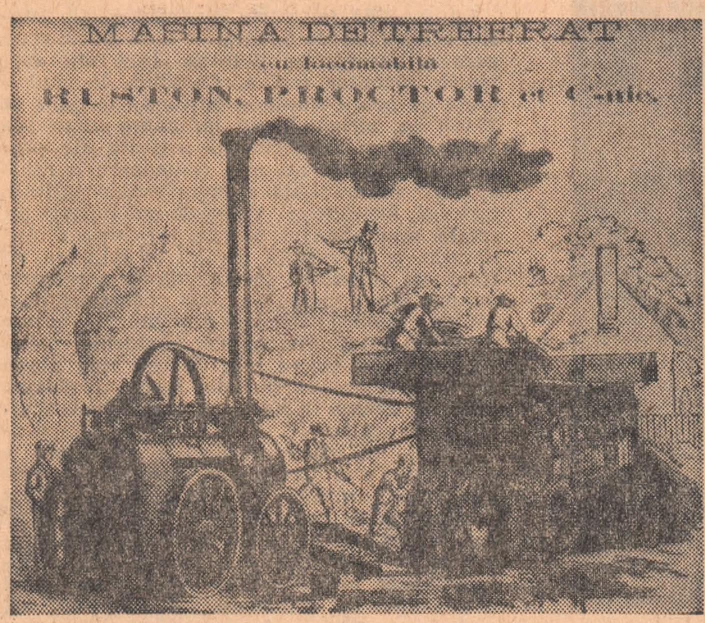

Mecanizarea agriculturii n-a apărut, pe plan mondial, decît la începutul secolului trecut, iar la noi după 1857, cînd au fost aduse din Anglia **primele mașini ce se bucură de mare renume pe toată fața globului,** după cum le recomanda C. N. Racotă, care a organizat cu ele o expoziție, la Școala națională de agricultură de la Pantelimon.

Racotă studiase agricultura în Franța și făcuse o călătorie de informare în Anglia, de unde alesese tot ce era mai bun în vremea aceea : un plug cu un cuțit, pe două roate, pentru un cal ; o greblă cu 30 de dinți, tot pe două roate ; o „mașină" de bătut și una de vînturat grîul, pentru un cal ; o cositoare manuală și o platformă purtătoare de saci, manuală cu două roate. **Doritorii de aceste mașini,** anunța Racotă, care în 1858 era directorul școlii de agricultură de la Pantelimon, **se pot prezenta orișicînd la școală și subsemnatul, care ca român nu am în vedere altceva decît înaintarea țării în agricultură — sorgintea bogăției și fericirii poporului —, le stau la dispoziție cu explicațiuni.**

Prima mașină agricolă, în adevăratul înțeles al cuvîntului, a fost tractorul cu aburi, inventat de englezul Fowler, în 1859. Multă vreme însă acest tractor n-a putut fi răspîndit, din cauza prețului său exagerat. În 1880 mai erau dezbateri mari în întreaga lume, dacă exploatarea pămîntului este sau nu rentabilă prin folosirea mașinilor cu aburi. Același Racotă, susținător înfocat al mașinismului, scria în Monitorul Agricol, la 15 august 1880 : **Să lasă un moment domnul ministru al agriculturii pe la țară, să vadă în ce mizerie se află astăzi țăranii, cărora drept ajutor din partea guvernului nu se face decît a li se adăuga impozitele. Ar fi timpul ca guvernul să se gîndească a înlesni mijloacele pentru introducerea mașinilor ce îndeplinesc lipsa brațelor și a vitelor de muncă.** În vremea aceea existau în județul Ilfov o mașină de treierat, cu locomobilă, și cinci mașini de secerat și legat snopi, prezentate într-un concurs, pe cîmpul de la Herăstrău. Primele pluguri cu aburi s-au introdus la noi în anul 1891 — 4 în Putna, 2 în Botoșani, 2 în Roman, 1 în Mehedinți, 1 în Neamț și 1 în Teleorman.

În imagine : modelul unei mașini prezentate de Racotă în expoziția organizată de el.

I. MUNTEANU

CALEIDOSCOP SPORTIV

■ *Boxerul Emile Griffith își va pune în joc titlul mondial la categoria mijlocie, în fața italianului Nino Benvenutti, în luna martie, pe ringul instalat la Madison Square Garden, din New-York. În cursul aceleiași reuniuni, Joe Frazier îl va întîlni pe Buster Mathis pentru titlul mondial la categoria grea (versiunea New York). În timp ce Frazier și Griffith vor primi cîte o bursă de 150000 de dolari, ceilalți 2 boxeri vor primi doar cîte... 100 000 de dolari.*

■ *La Brignon (Finistorre) a avut loc o cursă ciclistă originală pe... biciclete din anul 1900 concurenții purtînd, bineînțeles, și costume de... epocă. Startul principalei curse a fost dat de un foarte... vechi ciclist, M. Baleny, care în curînd va sărbători împlinirea a 101 ani !*

■ *Ziaristul Joa Saldanha, care l-a acuzat pe portarul echipei braziliene Botafogo că a jucat într-unul din ultimele meciuri extrem de brutal, era s-o pățească. La banchetul dat de echipa Botafogo, după terminarea meciului (cîștigat de altfel de către această formație), portarul criticat s-a apropiat de ziarist, a scos un revolver și a tras cîteva focuri în... podea !*

■ *În sezonul trecut de fotbal, echipa vest-germană F.C. Nürenberg a stabilit media cea mai bună de spectatori la un meci, aceea de 42 300. După statisticile întocmite ea a fost urmată de echipa F.C. Hanovra, cu 31 000 de spectatori plătitori. Ultima clasată a fost formația Neukirschen, cu numai... 10 900 de spectatori.*

„OMUL MUNȚILOR"

Intr-una din localitățile situate în munții din Asia Centrală sovietică locuiește un om care a dus o viață de sălbatic între 2 și 19 ani.

În anul 1937, copilul, care locuia pe atunci într-o casă situată într-un loc izolat departe de orice localitate, și-a pierdut ambii părinți și a început să rătăcească în munți. El a fost găsit și prins abia în anul 1954. Timp de 17 ani, el a locuit singur într-o peșteră.

Primii doi ani după revenirea în rîndul oamenilor, „omul munților", care a primit numele de Jian, mînca stînd în patru labe și ajutîndu-se cu mîinile. Ca alimente a preferat mult timp carnea crudă și fructele.

După 14 ani de viață printre oameni, Jian a ajuns în stadiul cînd se îmbracă singur, face toate muncile grele în casa rudelor, care îl găzduiesc, și nu mai fuge de oamenii străini. El suportă cu ușurință căldura și frigul, ridică greutăți pe care nu le pot duce trei-patru persoane. Jian este scund, umblă foarte mult și are mișcări foarte agile. Mîinile sînt neobișnuit de lungi, iar picioarele scurte.

Pînă în prezent Jian nu a reușit să vorbească, ci emite doar sunete nearticulate, însă înțelege mult din ceea ce i se spune.

Specialiștii studiază nivelul dezvoltării psihice a „omului munților" pentru a vedea dacă va putea învăța vreodată să vorbească.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Mașini și unelte agricole

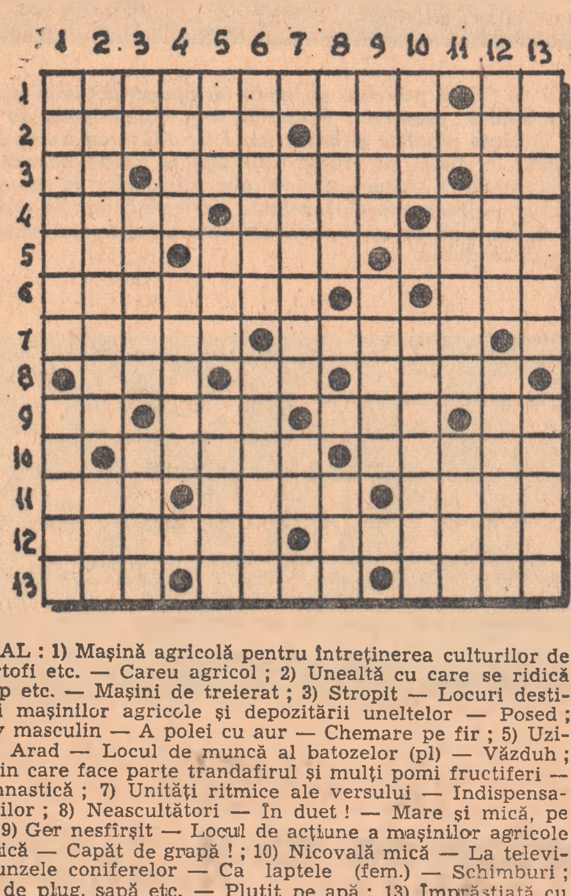

ORIZONTAL : 1) Mașină agricolă pentru întreținerea culturilor de porumb, cartofi etc. — Careu agricol ; 2) Unealtă cu care se ridică pămînt, nisip etc. — Mașini de treierat ; 3) Stropit — Locuri destinate garării mașinilor agricole și depozitării uneltelor — Posed ; 4) Diminutiv masculin — A polei cu aur — Chemare pe fir ; 5) Uzinele Textile Arad — Locul de muncă al batozelor (pl) — Văzduh ; 6) Familia din care face parte trandafirul și mulți pomi fructiferi — Bară de gimnastică ; 7) Unități ritmice ale versului — Indispensabilă... mașinilor ; 8) Neascultători — În duet ! — Mare și mică, pe firmament ; 9) Ger nesfîrșit — Locul de acțiune a mașinilor agricole — Poezie lirică — Capăt de grapă ! ; 10) Nicovală mică — La televizor ; 11) Frunzele coniferelor — Ca laptele (fem.) — Schimburi ; 12) Răscolit de plug, sapă etc. — Plutit pe apă ; 13) Împrăștiată cu aspersorul — A răci cerealele dintr-un siloz prin vînturare — Pasăre de baltă.

VERTICAL : 1) Unelte agricole folosite la arat, dezmiriștit etc. — Unealtă agricolă cu roți dințate ; 2) Terenuri fertile — Cooperativă Agricolă de Producție ; 3) La sapă ! — Unealtă de săpat pămîntul — „Mașini și unelte agricole" ; 4) Altă unealtă agricolă — Iscusită ; 5) Fir — În acest loc — A drena ; 6) Mașini folosite pentru a curăța semințele de impurități — Întrebuințate la efectuarea anumitor lucrări agricole; 7) Suporturi vestimentare — În tub!; 8) Vapori de apă — Nu asta ; 9) Excepționali — Elogii ; 10) Din metil ! — Autovehicul folosit pe scară tot mai largă în agricultura noastră ; 11) Momit — Traseu ; 12) Arbuști ornamentali exotici — Sistem de piese care servește pentru o operație mecanică, tehnică, științifică etc. ; 13) Trasă de... tractor — Nume feminin.

Const. ENACHE

Dezlegarea jocului din numărul trecut

FANTEZIE ÎN A

ORIZONTAL : 1) Agrar — Pită — Acar ; 2) N — Atonă — Arăta — E ; 3) Tadeu — Năut — Arcă ; 4) A— Anale — Nasc — A ; 5) Lari — Arși — A — Una ; 6) M — Ape — Spată ; 7) Păun — Ratată — I — O ; 8) Înrăit — O — Atelaj ; 9) A — A — Levant — Nada ; 10) Arcaș — S — Unu — O ; 11) Ari — R — Sași — Mara ; 12) M — Rasă — Ferecat ; 13) Vamă — Acră — Arabi ; 14) A — Atelă — Durabil ; 15) Saca — Algă — Etala.

ZIG—ZAG

Intr-un restaurant, un client dificil cere chelnerului :

— Aș vrea un bifteck, dar să fie în sînge, foarte moale și te rog să ai grijă ca animalul să fie tînăr.

Chelnerul : — Aveți cumva vreo preferință în ce privește grupa sanguină a animalului ?

Un deținut se adresează noului său tovarăș de celulă :

— Și tu de ce ai fost arestat ?

— Din cauza blestematului ăstuia de fumat.

— Numai pentru atît ?

— Păi da, n-am putut să-mi stăpînesc tusea și paznicul de noapte s-a trezit.

Soțul : — Spune-mi, te rog, știi ce deosebire este între un tramvai și un taxi ?

Soția : — Nu știu.

Soțul : — În cazul ăsta să luăm tramvaiul.

Cel mai frumos compliment pe care l-am primit în cursul carierei mele — a declarat scriitorul William Faulkner — mi l-a făcut un cititor scoțian. Acesta mi-a declarat: „Ultimul dumneavoastră roman mi-a plăcut atît de mult încît era cît pe ce să-l cumpăr".

— Dumneavoastră insistați ca după moarte să vi se facă autopsie ?

— Da. Vreau și eu să știu în cele din urmă din ce cauză am murit.

FABULĂ

DOPUL ȘI BUTOIUL

Un butoi cu doaga groasă,
Pîntecos și plin cu vin,
Într-o zi, pe cît se pare,
S-a cam cherchelit puțin,

C-a strigat în gura mare
Oțărîndu-se spre dop :
— Marș din doaga mea afară,
Lingurare, lemn de plop !

Vrei să stai cu mine-alături ?
Tu de linguri doar ești bun.
Pe cînd eu sînt domn de viță,
Sînt lemn nobil de gorun.

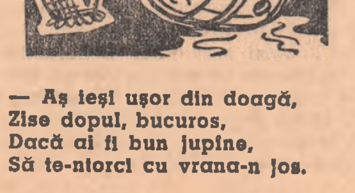

— Aș ieși ușor din doagă,
Zise dopul, bucuros,
Dacă ai fi bun jupîne,
Să te-ntorci cu vrana-n jos.

Dar în clipa cînd butoiul
Pe tălpigi s-a răsucit,
Dopul a sărit din vrană,
Iar vinul s-a risipit.

— Vezi ! grăi o damigeană,
Vin n-ai fi pierdut un strop,
Dacă-n suta ta de doage,
Aveai minte cît un...dop.

Ion TERBESCU

Sfaturi gospodărești

În caz că nu găsiți scrobeală albă pentru scrobitul perdelelor o puteți înlocui cu următorul amestec : puneți să fiarbă timp de 10 minute 5 grame de gumă arabică într-o jumătate de litru de apă ; adăugați apă rece, pentru a obține o soluție limpede, foarte ușoară, care abia se lipește de degete. Treceți-o printr-un tifon, înainte de a cufunda în ea perdelele.

Sticlele se curăță fie cu hîrtie de ziar, ruptă în bucățele mici, fie cu coji de ouă, fie cu sare. Și cu apă bineînțeles.

Sticlele murdare de untdelemn se curăță cu o soluție ușoară de sodă caustică (cristale) dizolvată în puțină apă caldă. În lipsă de sodă, folosiți cenușă și apă caldă. Apoi introduceți puțin rumeguș de lemn și scuturați bine. Dacă mai rămîn unele pete de grăsime, întrebuințați permanganat de potasiu, care înlătură grăsimea și în același timp desinfectează.

Pentru a îndepărta igrasia de pe ziduri dizolvați 20 de grame de parafină în 200 de centimetri cubi de tetraclorură de carbon obișnuită. După ce ați uscat zidul umed, întindeți, cu o pensulă, soluția. Dizolvantul se va evapora și va rămîne un strat foarte subțire de parafină, care va împiedica apa ce vine din perete să se prelingă. Cantitățile indicate sînt pentru un metru pătrat.

Evitați să vă frigeți mîinile, cînd ridicați capacul unei crătiți, dacă croșetați în jurul mînerului, un înveliș de lînă.

În lipsă de clei, puteți lipi etichetele pe borcanele de dulceață cu un albuș de ou, pe care îl bateți spumă și o lăsați apoi să se desfacă.

Arsurile ușoare se pot trata și cu lapte sau cu ouă. Cu lapte : **se ține partea rănită în lapte fiert și răcit pînă cînd durerea se potolește. Se pot face și comprese cu lapte.** Cu ouă : **se unge partea arsă cu albuș de ou, alcătuindu-se astfel un „pansament" minunat.**

Detergenții sînt produși chimici întrebuințați în gospodărie într-o măsură din ce în ce mai mare ; ei au diferite denumiri (Perlan, Alba etc.). Deși majoritatea detergenților au întrebuințări multiple, trebuie să se știe că fiecare din ei dă cele mai bune rezultate cînd este folosit în scopul pentru care a fost produs, conform indicațiilor înscrise pe ambalaj. Folosirea lor exagerată duce la degradarea obiectelor.

De la lume adunate

FARA PERMIS

James Farris, un cetățean din Lexington (S.U.A.), fiind surprins pe cînd se îndeletnicea cu furtul găinilor din curtea unui vecin, ademenindu-le cu o undiță la capătul căreia prinsese boabe de porumb drept momeală, a fost condamnat de judecătorul local la zece dolari amendă „pentru vina de a fi pescuit fără permis".

SA TRAIASCA ȘI ALȚII

Aflînd de hotărîrea de a pune în disponibilitate pe toți polițiștii din orașul Caltagirone (Italia) ca fiind incapabili, pentru că nu puteau descoperi o bandă de hoți, șeful bandei, înduioșat, a trimis următoarea misivă autorităților : **„Noi hoții din Caltagirone ne angajăm să ne mutăm în altă regiune, pentru că nu vrem ca bieții polițiști să-și piardă pîinea din cauza noastră. Deviza noastră este : „Trăiește, lăsînd și pe alții să trăiască !"** Gurile rele spun că mesajul a fost întocmit de unul din polițiștii în discuție.

CUCERNICIE PERICULOASA

Călătoria cu taxiul pe străzile Bangkokului este destul de periculoasă atunci cînd nimerești un șofer foarte cucernic. Trecînd prin fața templelor budiste, el consideră de datoria sa să-și încrucișeze mîinile și să șoptească rugăciuni fără însă să oprească mașina. Și cum Bangkokul e supranumit „oraș cu o mie de pagode"...

UMOR STRAIN

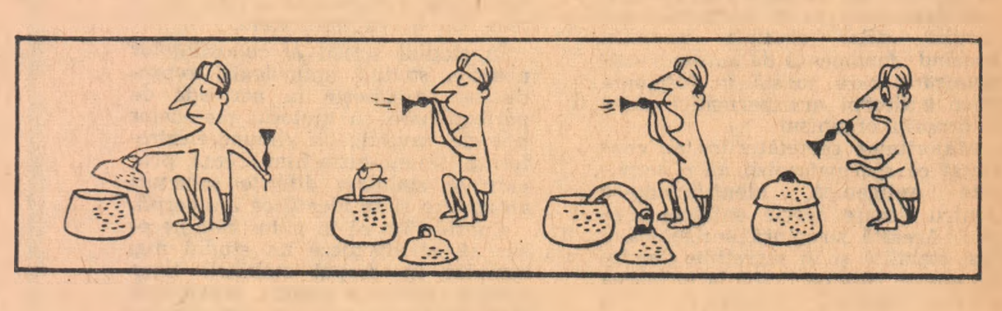

Fără cuvinte

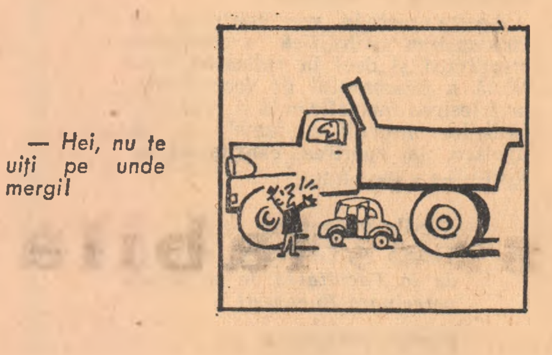
— Hei, nu te uiți pe unde mergi!

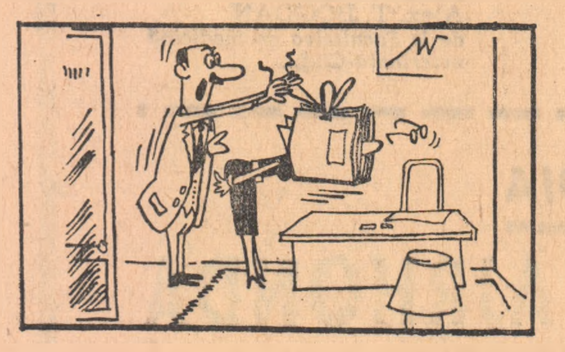

— Iar ți-ai băgat nasul în dosarele mele !

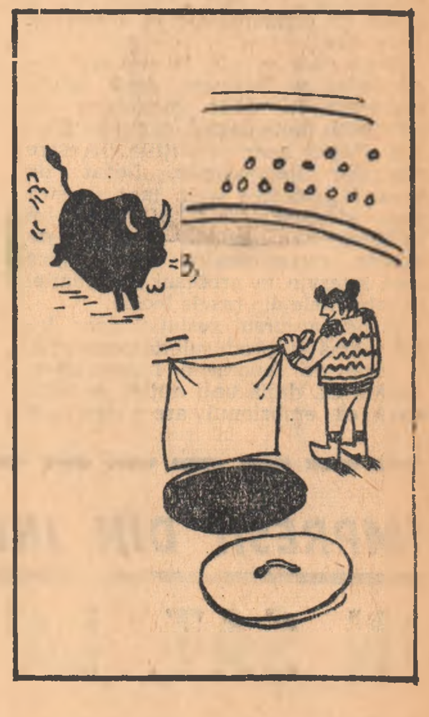

Coridă...

Desene din : TORONTO STAR,NOUVELLE DE MOSCOU, PAESE SERA, QUICK

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 18 — 24 februarie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 11,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 6,30 ; 7,45 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 : programul III : 15,00 ; 19,30 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00 ; 0,55 ; (sîmbătă și la ora 1,55) ; programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 13,00 ; 20,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 21,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 : programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30.

CRONICA ECONOMICA : luni, marți, miercuri, joi și vineri ora 11,03 ; 18,05 pe programul I.

REVISTA REVISTELOR ECONOMICE : sîmbătă : programul I : 11,03.

SFATUL MEDICULUI : programul I : **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 11,45 ; programul II : **luni, marți, miercuri, joi și vineri** ora 16,15.

EMISIUNE PENTRU SATE : duminică : programul I : 9,50. Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5,50 — Jurnal agrar.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 20,25 — Teatru scurt : „Pescărușul pe recepție" de Doina Todoran.

LUNI : programul I : 20,40 — „Perșii" de Eschil. Traducere de Eusebiu Camilar ; programul II : 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare).

MARȚI : programul II : 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare).

MIERCURI : programul II : 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare) ; 21,05 — „Visul unei nopți de iarnă" de Tudor Mușatescu.

JOI : programul II : 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare).

VINERI : programul II : 10,17 — „Ana Karenina". Dramatizare de Volkov după romanul lui Lev Tolstoi ; 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare).

SÎMBĂTĂ : programul II : 12,20 — Teatru serial : „Cosma" de Panait Istrati (reluare).

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30 ; 16,00 ; 17,15 ; 18,00 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 6,00 ; 7,00 ; 7,45 ; 9,15 ; 12,30 ; 16,50 ; 21,40. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 8,00 ; 10,40 ; 11,07 ; 13,10 ; 14,15 ; 15,00 ; 18,30 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,40 ; 23,00 ; 0,05—5,00 ; programul II : 7,30 ; 10,30 ; 12,45 ; 14,10 ; 15,40 ; 16,30 ; 19,05 ; 20,15 ; 21,10 ; 22,00 ; 0,03 ; programul III : 23,03. **Muzică din operete :** programul I : 17,00 ; programul II : 7,20 ; 18,00. **Muzică din opere :** programul I : 15,45 ; programul II : 13,00 ; programul III : 17,40 ; 21,00. **Muzică simfonică :** programul I : 16,30 ; programul II : 11,00 ; 16,05 ; 23,07 ; programul III : 15,05 ; 16,38 : 19,35 ; 22,28.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 18,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 11,40 ; 14,08 ; 16,00 ; 19,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 11,15 ; 12,22 ; 13,30 ; 19,30 ; 21,40 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,35 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 10,28 ; 12,07 ; 15,15 ; 17,15 ; 20,00 ; 20,37 ; 22,00 ; 0,01. **Muzică din operete :** programul I : 9,30 ; 15,30 ; programul II : 15,00. **Muzică din opere :** programul I : 11,30 ; programul II : 18,30 ; 21,05 ; programul III : 19,00 ; 21,37. **Muzică simfonică :** programul I : 17,35 ; programul II : 9,30 ; programul III : 16,56 ; 17,17 ; 23,34.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 18,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 14,06 ; 16,00 ; 18,00 ; 20,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,55 ; 11,15 ; 12,22 ; 13,30 ; 15,40 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 23,20 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,07 ; 12,45 ; 15,15 ; 16,43 ; 17,31 ; 18,30 ; 21,50 ; 24,00. **Muzică din operete :** programul I : 15,25 ; programul II : 15,00 ; 16,20. **Muzică din opere :** programul I : 16,55 ; programul II : 8,45 ; 13,00 ; 19,00 ; 21,05 ; programul III : 18,47 ; 22,45. **Muzică simfonică :** programul I : 10,30 ; programul II : 17,15 ; 22,15 ; programul III : 16,22 ; 18,05 ; 23,17.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 13,30 ; 18,00 ; 20,40. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,22 ; 13,50 ; 14,50 ; 15,45 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 22,35 ; 23,00 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 9,29 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,15 ; 16,00 ; 16,45 ; 17,32 ; 17,50 ; 18,40 ; 20,00 ; 22,05 ; 24,00 ; programul III : 16,58. **Muzică din operete :** programul I : 15,30. **Muzică din opere :** programul I : 11,15 ; programul II : 8,35 ; 11,00 ; 13,00 ; 22,35 ; programul III : 18,05 ; 22,22. **Muzică simfonică :** programul I : 17,35 ; programul II : 10,05 ; 19,00 ; 23,07 ; programul III : 16,00 ; 21,52.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,45 ; 14,08 ; 16,40 ; 18,30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 12,22 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 23,20 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 10,45 ; 12,45 ; 13,00 ; 15,15 ; 16,00 ; 16,30 ; 18,00 ; 18,45 ; 22,30 ; 23,07 ; 24,00. **Muzică din operete :** programul I : 15,25 ; programul II : 15,00. **Muzică din opere :** programul I : 11,15 ; programul II : 9,00 ; 19,00 ; 23,20 ; programul III : 18,05 ; 20,30 ; 22,22. **Muzică simfonică :** programul I : 22,35 ; programul II : 10,05 ; 20,00 ; programul III : 16,26 ; 19,00 ; 21,37.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 9,30 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,45 ; 18,50 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 8,00 ; 8,35 ; 13,50 ; 16,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,55 ; 11,30 ; 12,22 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,45 ; 16,30 ; 18,15 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05—3,55 ; programul II : 7,45 ; 9,31 ; 12,07 ; 13,00 ; 15,15 ; 18,40 ; 0,01. **Muzică din operete :** programul I : 15,30 ; programul II : 15,00. **Muzică din opere :** programul I : 11,15 ; programul II : 20,00 ; 21,05 ; 21,50 ; 22,30 ; programul III : 17,00 ; 21,37. **Muzică simfonică :** programul I : 10,45 ; programul II : 9,00 ; 17,15 ; 18,10 ; 19,00 ; 23,07 ; programul III : 18,40 ; 22,07.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 20,45 ; programul II : 7,00 ; 8,35 ; 10,50 ; 13,40 ; 16,00 ; 17,30 ; 19,45 ; 22,30. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,30 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,22 ; 13,30 ; 14,35 ; 18,15 ; 19,30 ; 20,17 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05—6,00 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,07 ; 12,45 ; 13,00 ; 15,30 ; 16,45 ; 18,00 ; 19,00 ; 22,45 ; 23,07 ; 24,00 ; 1,00 ; programul III : 21,00. **Muzică din operete :** programul I : 20,30 ; programul II : 15,00. **Muzică din opere :** programul I : 11,15 ; programul II : 16,15 ; 23,30 ; programul III : 17,15 ; 18,41. **Muzică simfonică :** programul I : 16,15 ; 17,35 ; programul II : 10,05 ; 11,45 ; 17,15 ; 20,00 ; programul III : 16,00 ; 22,11 ; 23,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA : 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? ; 9,10 —Pentru copii și tineretul școlar : „Șase și cu șase, dacă aduni, fac 12 luni !" — scenetă de Titel Constantinescu ; 9,40 — Film serial : „Wilhelm Tell" ; 10,05 — „Insigna centenarului" ; 10,30 — EMISIUNEA PENTRU SATE. Din cuprins : ● Raid-anchetă : Cum veți folosi fondurile destinate investițiilor ? ● Reportajul emisiunii : Serile unui tînăr ● Rubrica specialistului : Realizări și proiecte : Din activitatea noului Institut de cercetări pentru păstrarea și valorificarea legumelor și fructelor ; De peste hotare : Noutăți de la Institutul de cercetări zootehnice ● Un foileton pe săptămînă ● Unde este greșeala ? ● Buletin agrometeorologic ● Muzică populară românească ; 12,15 — Concert simfonic ; 13,45—16,00 — Jocurile olimpice de iarnă. Sărituri de la trambulina de 90 m ; 17,15 — „Careul magic" vă prezintă, înregistrat pe film meciul de box : Jack Dempsey—King Levinsky ; 17,30 — Muzică populară românească ; 18,00 — Curierul artelor. Emisiune de actualitate teatrală, muzicală și plastică ; 18,30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Desene animate ; 20,00 — Teatru în studio : „Doamna brună din sonete" de G. B. Shaw ; 20,40 — Să dansăm... Film TV realizat de Carmen Dobrescu ; 21,00 — Jocurile olimpice de iarnă : Ceremonia de închidere a jocurilor și Spectacol pe gheață ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI : 17,30 — Curs de limba franceză (lecția a 4-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — În direct... Pe planșetele proiectanților ; 18,30 — Pentru cei mici — Ecranul cu păpuși : „Alei... hap !" ; 19,00 — Pentru tineretul școlar : „Muzica și munții" — emisiune de Smaranda Oțeanu ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Film serial : „Thierry la Fronde" ; 20,30 — Album de poezie ; 20,40 — Istoria teatrului românesc : I. L. Caragiale (I) ; 22,10 — Divertisment muzical ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 17,30 — Curs de limba engleză (lecția a 4-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Telecronica economică ; 18,30 — Pentru copii : Micii meșteri mari ; 19,10 — Alma Mater — emisiune pentru studenți ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Interpretul preferat — muzică populară la cererea telespectatorilor ; 20,15 — Față în față. „Mai multe despre mobilă" — emisiune realizată de Aristide Buhoiu ; 20,45 — Invitație la dans (II) ; 21,00 — Avanpremieră ; 21,15 — Telecinemateca : „Caut dragostea" — comedie cu Bette Davis, Leslie Howard și Olivia de Havilland ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 17,30 — Curs de limba germană (lecția a 4-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Emisiune economică ; 18,30 — Studioul pionierilor ; 19,00 — Mult e dulce și frumoasă... Emisiune de limba română ; 19,30 TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Film serial : Ivanhoe ; 20,30 — „Oameni în alb" — emisiune de știință realizată de Corneliu Rusu și Mircea Răzuș ; 21,00 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice : Tasmania ; 21,25 Studioul mic : „Scafandrierii" — comedie de Tudor Mușatescu ; 22,00 — Orașele muzicii. Hamburg ; 22,30 — De la Giotto la Brâncuși ; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 17,30 — Curs de limba rusă (lecția a 4-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică ; 18,20 — Buletinul circulației rutiere ; 18,30 — Pentru cei mici — A.B.C. — De ce ? : „Cîntece în plic" ; 18,55 — „Pitt, băiatul care nu voia să se tundă" ; 19,10 — Pentru tineretul școlar : Școli și tradiții ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Studioul muzical. Cultura muzicală de-a lungul timpului ; 20,35 — Reportaj '68. Uvertură pe Dunăre ; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Parada vedetelor. Preludiu la Festivalul internațional de muzică ușoară Brașov 1968 ; 21,35 — Film artistic : „Duminică veselă". O producție a Televiziunii ungare ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 17,30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 4-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Pentru noi, femeile ! ; 18,30 — Pentru copii și tineretul școlar. Filmul „Scutierul". 18,40 — „Val-Vîrtej și a cincea minune a lumii" ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 20,00 — Tele-enciclopedia ; 21,00 — Întîlnire cu... Astă seară, balerina Magdalena Popa ; 21,15 — Film serial : „Evadatul" ; 22,05 — „Opus-pocus". Glumă muzical-coregrafică de Valeriu Lazarov ; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,15 — TELESPORT.

AGRICULTURA PE GLOB

CĂLĂTORII DE DOCUMENTARE

IMUNOLOGIA

ÎN REPRODUCŢIA ANIMALĂ

Una din cele mai importante probleme actuale care preocupă oamenii de ştiinţă (medici veterinari, ingineri zootehnişti, biologi, medici umani etc.), care lucrează în domeniul fiziologiei şi patologiei reproducţiei, o constituie fenomenele imunologice care intervin în procesul de reproducţie la animale. Cunoaşterea aspectelor imunologice sub diferite laturi prezintă azi o posibilitate în plus de a ridica procentul de fecunditate în cazul stărilor de infertilitate la femelele animalelor domestice, cînd metodele curente de combatere nu pot avea nici un efect pozitiv.

Aceste probleme au făcut obiectul unor dezbateri, în cadrul unui simpozion internaţional de imunologie a spermatozoizilor şi fecundaţiei (R. P. Bulgaria, sept. 1967).

Unii cercetători — acad. K. Bratanov (R. P. Bulgaria), R. G. Edwards (Anglia) etc. — au observat că în diversele etape ale procesului de reproducţie la animalele domestice, de la gametogeneză la parturiţie, intervin fenomene imunologice. Astfel, în procesul de elaborare a spermei, spermatozoizii vin în contact cu secreţiile căilor genitale mascule, apărînd fenomenul de *autospermoimunizare*, care constă în formarea unor anticorpi antispermatici chiar în propriul organism.

Majoritatea cercetătorilor au constatat că spermatozoizii au o activitate antigenică, identificîndu-se pentru fiecare specie antigeni proprii. Această structură antigenică a fost stabilită şi în secreţiile glandelor anexe care participă la formarea plasmei seminale, precum şi în secreţiile căilor genitale femele.

În acest fel se formează anticorpi antispermatici care constituie o cauză de infecunditate la animalele domestice.

După cum se ştie, în procesul fecundaţiei se întîlnesc două celule elaborate în două organisme cu structură imunologică complet diferită. Astfel apar condiţiile necesare reacţiilor imunologice. Legat de această problemă şi în ţara noastră s-au efectuat (prof. N. Lunca şi colaboratorii) studii aprofundate asupra mecanismelor imunologice care intervin în procesul fecundaţiei la cabalinele din rasele locale.

Şi pe parcursul gestaţiei apar, între mamă şi produsul de concepţie, o serie de fenomene imunologice. Notăm că, după unii autori, se constată că embrionul are o structură antigenică şi duce la formarea de anticorpi în organismul mamei. După alţi autori, se pare că ovula fiind înconjurată de un grup de celule denumit „coroană radiată“ (care este de origine maternă), nu are antigenitate. Cu toate acestea, o serie de cercetători au reuşit să stabilească un diagnostic imunologic timpuriu al gestaţiei, bazîndu-se pe existenţa unor reacţii antigen-anticorp între mamă şi făt. Ar fi necesar ca în viitor, alături de alte metode de laborator, în diagnosticul gestaţiei să-şi găsească o aplicaţie practică şi metoda imunologică.

O altă temă a simpozionului au constituit-o cauzele imunologice ale mortalităţii embrionare. În prezent, această mortalitate este una dintre determinantele importante ale sterilităţii femelelor domestice. În cazul unor vaci care repetă căldurile (repeat breeding) se constată o acumulare a anticorpilor antispermatici. Aceasta explică de ce în multe cazuri femelele rămîn gestante abia după mai multe monte sau însămînţări artificiale, deşi este încă neelucidat mecanismul acestui fenomen aparent contradictoriu.

În stadiul actual al cunoştinţelor noastre, studiul imunologiei reproducţiei se găseşte în perioada de perfecţionare cu ajutorul metodelor noi de investigaţie (imuno-electroforeză, imuno-histochimie etc.), prin care se stabilesc diferite structuri antigenice şi se identifică anticorpii.

Considerăm că în viitor este necesar să se efectueze un studiu mai complet în scopul stabilirii unor metode eficiente pentru prevenirea şi combaterea reacţiilor imunologice care intervin negativ în procesul de reproducţie la animale.

Aceste metode vor contribui la cunoaşterea ştiinţifică a cauzelor sterilităţii şi deci la ridicarea continuă a procentului de fecunditate, la folosirea mai eficientă a reproducătorilor masculi şi femeli şi, ca urmare, la sporirea cantitativă şi calitativă a şeptelului.

Medic veterinar
Horia N. LUNCA
de la Facultatea de medicină veterinară-Bucureşti

medic veterinar
Alex. T. BOGDAN
de la Facultatea de medicină veterinară-Cluj

IMPRESII DIN INDIA

ÎN SAT, LA AJRHONDA

Satul indian Ajrhonda, în care am poposit pentru o zi, are cîteva sute de locuitori. E aşezat în plin cîmp, avînd în coastă o fişie de pădure cu arbori foarte înalţi şi curioşi.

Eram nerăbdător să cunosc viaţa ţăranilor de aici, mereu încercaţi de arşiţa nemiloasă a soarelui sau de fel de fel de animale sălbatice. Ca locuitor al zonei temperate, teama că vei fi faţă în faţă cu vreo namilă de tigru sau că îţi va sări după cap o cobră nu te părăseşte nici o clipă. Această teamă este întărită şi de faptul că oriunde ţi-ai arunca ochii vezi tufişuri întinse sau lanuri dese ce pot să ascundă aceste jivine.

În satul Ajrhonda îţi este imposibil să intri cu maşina sau chiar cu o căruţă. Uliţele sînt atît de strîmte, încît nu permit să se călătorească cu astfel de mijloace. La intrarea în sat se află o poartă înaltă, construită din lut. Uşa este zăvorită peste noapte. Dar nu ca la o cetate. Căci Ajrhonda n-are ziduri împrejmuitoare. Totuşi, pentru ca în sat să nu se poată intra decît pe poartă, casele de la margine sînt aşezate cu spatele în afară şi lipite unele de altele.

În ziua cînd am vizitat satul, populaţia se adunase în faţa porţii. Cîţiva ţărani sunau dintr-un fel de buciume încolăcite, ridicate deasupra capului. Femeile îşi puseseră zeci de brăţări subţiri de metal, sunîndu-le cu fiecare ridicare de mînă. Între pas şi ridicarea mîinilor era o sincronizare perfectă.

La răspîntii, din coroana unor copaci erau aruncate petale de trandafiri. O adevărată ninsoare cu fulgi mirositori, coloraţi în roşu sau galben, ce-ţi acopereau umerii şi-ţi înzăpezeau capul. Atenţia ce-o acordă oaspeţilor este mişcătoare. Uneori aceste semne nu le poţi înţelege dintr-o dată. Bunăoară, cel al găleţilor cu apă. În acest sat, ca şi în alte locuri din India, există obiceiul ca oaspeţii să fie primiţi, în loc de pîine şi sare, cu apă. Înainte de venirea lor, se deşartă în drum cîteva burdufe cu apă. Explicaţia este simplă : aşa cum apa face să rodească pămîntul, aşa vizita respectivă să aducă roadele unei prietenii adînci şi trainice.

Satul nu trădează înnoiri vizibile. Pe chipul lui, ca pe-o fotografie, se citesc cutele unei îndelungi suferinţe pricinuită de dominaţia colonialistă. Casele sînt mici, pipernicite. Nu fac excepţie nici cele ce au o destinaţie aparte : casa de naşteri, şcoala etc. Micile întreprinderi locale pentru ţesutul covoarelor suferă de lipsă de spaţiu şi de confort. Punctele de asistenţă medicală nu sînt cu nimic mai privilegiate.

Viaţa de pînă acum nu le-a permis locuitorilor de aici să-şi îmbunătăţească nici condiţiile de muncă pe întinsul ogoarelor. Uneltele sînt rudimentare.

Ca pretutindeni în ţară, se vede interesul pentru dotarea agriculturii cu maşini şi aprovizionarea ei cu seminţe selecţionate. Sutele de ani de robie nu pot fi şterse însă cît ai bate din palme. Totuşi, în această ţară, cunoscută prin ravagiile ce le-a făcut foamea de-a lungul timpurilor, încep a fi obţinute recolte frumoase, despre care amintea în recenta sa vizită în ţara noastră primul ministru indian Indira Gandhi. Ele se datoresc măsurilor luate de guvern — printre care irigările şi administrarea de îngrăşăminte chimice.

Desigur, sînt multe de făcut pentru ca Ajrhonda, pentru ca toate satele indiene, să ofere locuitorilor lor condiţii mai bune de trai şi de muncă. Răbdarea şi înţelegerea situaţiei de care dă dovadă ţărănimea indiană creează suportul moral pe care se clădeşte noua agricultură.

La sfîrşitul vizitei, am asistat la o serbare populară desfăşurată într-o poiană, în pădurea de la marginea Ajrhondei. Deşi fără tribune, poiana devenise un amfiteatru imens, căci localnicii au transformat fiecare punct proeminent, fiecare creangă mai groasă de copac într-un loc de vizionare. Spectacolul a fost fascinant, prin graţia cu care au dansat baiaderele desculţe, după datina veche, prin cîntecele executate la instrumentele populare şi prin exerciţiile gimnastice executate de tineri, probe de mare măiestrie.

Ajrhonda trăia nu numai bucuria primirii unor oaspeţi din România, ţară pe care o cunosc din ce în ce mai bine, ci şi aceea a unor schimbări ce se repercutează favorabil în viaţa lor.

Const. ŞERBAN

În fotografie : **Un grup de ţărani indieni în drum spre tîrgul din Khanna.**

NISIPUL DEVINE FERTIL

În laboratorul de chimie coloidală al Institutului de chimie al Academiei de Ştiinţe din R. S. S. Uzbecă au fost obţinute recent, pe baza unui polimer sintetic, substanţe care ajută la formarea structurii nisipului. Convenţional, ele sînt denumite preparate din seria K.

Principala proprietate a noilor substanţe chimice este capacitatea lor de a lega particule izolate. Pentru transformarea unui sol complet amorf într-un sol structurat este suficientă o concentraţie de 1 la sută din această substanţă într-o soluţie apoasă.

Solul cel mai lipsit de structură este considerat nisipul. Dar dacă el ar căpăta o anumită structură, ar deveni astfel un sol destul de fertil.

Experimentările s-au făcut cu nisip din deşertul Karakum care a fost tratat cu o soluţie de preparat K—4 în concentraţie de 1 la sută. Soluţia a pătruns adînc în nisip, a umplut spaţiile între granule şi a format pe suprafaţa lor o scoarţă care a rezistat la presiunea de peste 6 kg/cm².

Într-un tunel aerodinamic, bulgări de nisip astfel legat au fost supuşi la acţiunea unui vînt care bate cu o viteză de 10 m/sec. După 10 ore de „furtună“, scoarţa de pe suprafaţa nisipului legat nu prezenta nici urmă de eroziune.

Pentru a se controla dacă plantele pot încolţi prin scoarţa formată cu ajutorul preparatului K—4, nisipul a fost transformat într-un cîmp experimental semănat cu grîu. După cîteva zile s-a constatat că boabele de grîu n-au încolţit, adică nu erau în stare să străpungă scoarţa. Dar imediat ce scoarţa a fost umezită puţin de ploaie, plantele au început să încolţească şi să se dezvolte normal. Pe acest cîmp experimental de nisip au încolţit 90 la sută din boabele semănate.

În combinaţie cu irigaţia, preparatul K—4 poate deveni, după părerea specialiştilor sovietici, un mijloc important de valorificare a nisipurilor.

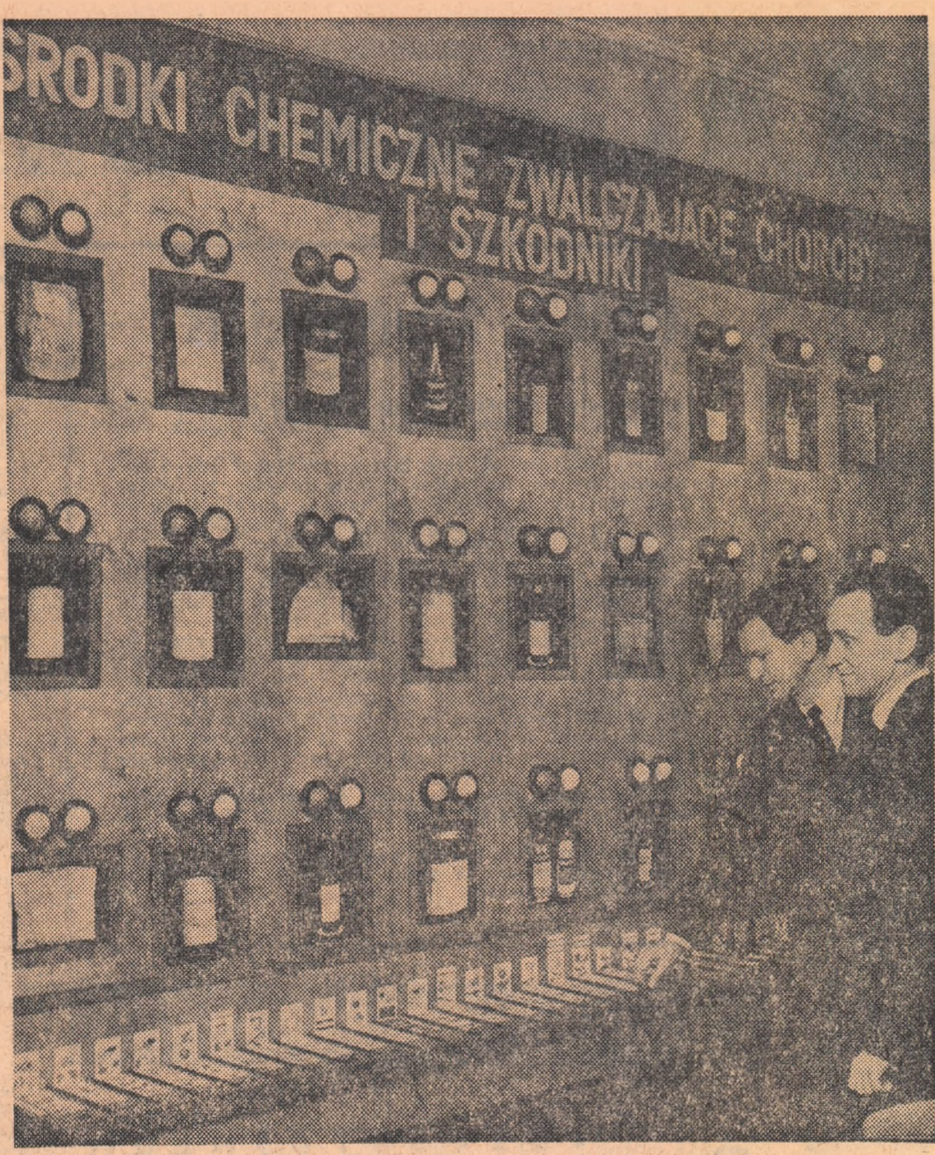

Oamenii de ştiinţă polonezi au creat un aparat automat pentru studierea şi combaterea bolilor plantelor. Aparatul are dimensiunile de 3 m pe 3 m. La baza lui sînt indicate plantele şi bolile lor. Prin apăsarea pe un buton în dreptul plantei bolnave în studiu, pe tabela luminator se aprind beculeţe roşii şi galbene indicînd substanţele ce trebuie administrate. Atunci cînd în dreptul substanţei se aprinde becul roşu, înseamnă că substanţa respectivă trebuie administrată în proporţie mai mică, iar, cînd se aprind ambele becuri, substanţa respectivă trebuie administrată în doză dublă.

TEHNICA AGRICOLĂ LA ZI

Transportarea viţeilor de tăiat şi pierderile de greutate

La staţiunea experimentală agricolă de pe lîngă Universitatea din Arkansas (S.U.A.) s-au făcut experienţe timp de trei ani care au arătat că opt din 12 grupe de viţei de experienţă pentru carne şi-au restabilit 97 la sută din greutatea la care au fost vînduţi, odihnindu-se o zi după transportare.

Un număr de 1 363 viţei pe care s-au făcut experienţe au fost repartizaţi la patru staţiuni experimentale diferite. După sosirea la locul de vînzare viţeii au fost cîntăriţi separat. Ei au fost cîntăriţi din nou după transportarea la staţiunea experimentală şi după cîteva zile de odihnă. În decursul zilelor de odihnă li s-a dat suficientă cantitate de fîn şi apă. Cercetătorii au stabilit că, în condiţiile distanţei limitate la care au fost transportaţi viţeii în cursul experienţelor, pierderea în greutate, în procente, a depins puţin de această distanţă. În acelaşi timp, la unii viţei s-au constatat pierderi mari care s-ar putea explica prin condiţii diferite de creştere a acestora la fermele respective.

SĂPĂTOR AUTOMAT

În grădinile şi livezile de pomi fructiferi, oricît de drepte ar fi rîndurile de pomi, este foarte greu de lucrat, mai ales de săpat pămîntul dintre rînduri. În jurul trunchiurilor rămîn de obicei insuliţe nelucrate, unde cresc buruieni care trebuie smulse cu mîna. Institutul de cercetări ştiinţifice în domeniul construcţiei de maşini agricole din Ruse (Bulgaria) a construit o maşină care rezolvă această problemă.

Este vorba de o freză automată cu sector de lucru lateral. Freza se ataşează la un tractor pentru viticultură „Bolgar TL-304“ şi este dirijată de tractorist. Cea mai interesantă parte a ei este sectorul lateral, adică acea parte a maşinii care sapă pămîntul între pomi. Cînd se apropie de un pom, o bară scoasă puţin în afară atinge trunchiul, sectorul se strînge automat, ocoleşte pomul şi iese din nou în afară. Cu noua maşină se pot lucra între 0,2 şi 0,35 hectare pe oră, economisindu-se multă muncă şi bani. Anul acesta va începe producţia ei în serie.

ecouri

VARA, COLIBELE SÎNT MAI AERISITE...

Latifundiile fac parte din constantele istoriei economice ale Spaniei — scrie ziarul vest-german Stuttgarter Zeitung. Încă din vremurile primilor regi ai Castiliei, de cînd o mînă de nobili stăpînea latifundii de pînă la 20 000 ha, strigătele de indignare împotriva abuzurilor şi consecinţelor nefaste ale proprietăţii feudale nu mai contenesc : o robie aproape necamuflată a muncitorilor agricoli, mizeria locuinţelor, perioade îndelungate de şomaj, analfabetism. Bogata provincie a Andaluziei a devenit în secolul al XIX-lea un focar de tulburări sociale. Toate guvernele au fost puse mereu în faţa problemei unei reforme agrare. Oricine ajungea la putere promitea rezolvarea acestei probleme, rezolvare care nu trecea însă de cele mai multe ori de proclamaţii verbale. Astăzi, problema reformei agrare se ridică cu o mai mare acuitate decît oricînd.

Pînă şi în ultima declaraţie pastorală a episcopului din Cadiz este descrisă mizeria populaţiei ţărăneşti din Andaluzia şi lipsa „sentimentelor sociale“ ale latifundiarilor. Aceştia însă continuă să aibă o poziţie puternică şi nu numai că nesocotesc toate protestele, dar îndrăznesc, nu fără cinism, să treacă chiar la contraofensivă. Afirmînd că mulţi muncitori agricoli locuiesc în colibe mizerabile din stuf, în care familii întregi dorm pe pămîntul gol, ziarul monarhist „ABC“ încheie cu menţiunea că „vara ele sînt mai aerisite“.

Gravitatea tergiversatei probleme agrare reiese şi din faptul că se manifestă o masivă emigrare a proletariatului agricol spre centrele industriale. Prevederile oficiale, care se ridicau la 340 000, au fost mult depăşite căci în realitate cifra muncitorilor agricoli emigraţi a depăşit deja un milion.

În prezent, în Spania există circa 30 000 de moşii, fiecare cu o suprafaţă de peste 300 ha, care însumează aproape 20 milioane ha. Dintre acestea însă, numai 14 la sută sînt cultivate, restul fiind lăsate în paragină. Aceste întinderi ar putea fi transformate în terenuri roditoare. Dar latifundiarii nu vor să renunţe la ele, deoarece reprezintă terenuri propice de vînătoare. Se mulţumesc să cultive o parte mică din proprietate, ceea ce le este suficient pentru a-şi duce viaţa liniştită, ca şi strămoşii lor feudali. Se ridică însă întrebarea : se va înfăptui reforma sau se vor adeveri cuvintele sarcastice ale întemeietorului Falangei, Primo de Rivera: „Reforma noastră agrară necesită 160 de ani“.

AGENDĂ

■ *Anul 1967 a fost, în general, favorabil dezvoltării agriculturii italiene, a cărei producţie globală a înregistrat o creştere de trei la sută faţă de 1966. Succese mai însemnate s-au consemnat la producţia de grîu, care a atins 95 645 000 chintale, cea de porumb — 38,3 milioane, de orez — 7,7 milioane, obţinute de pe o suprafaţă de 141 000 de hectare. Producţia de măsline a fost de 24 milioane de chintale, ulei de măsline — 4,7 milioane chintale, sfecla de zahăr — 125 milioane, iar tutun — 780 000 chintale. S-au produs, totodată, 111 milioane chintale de struguri. Scăderi s-au înregistrat la producţia de citrice.*

În ce priveşte creşterea animalelor s-au înregistrat, de asemenea, scăderi îndeosebi la porcine şi bovine.

Numărul persoanelor ocupate în agricultură a fost, în 1967, de 4 545 000, cu 77 000 mai mic decît în 1966.

■ *Capacitatea de producţie de care dispune în prezent Tunisia îi va permite să ridice extracţia de fosfaţi pînă la 4 milioane de tone pe an, scrie ziarul „As-Sabah“. În următorii ani, ţara îşi va spori extracţia de fosfaţi pînă la 5, apoi la 10 milioane de tone. La realizarea acestui obiectiv va contribui noul zăcămînt descoperit în regiunea oraşului Gafsa, ale cărui rezerve prospectate sînt apreciate la 300 milioane de tone.*

■ *Pentru membrii cooperativelor agricole din R.P.D.Coreeană, seceta care, pe vremuri, făcea ravagii nu mai constituie o primejdie. Numai sistemul de irigaţie din Phenianul de sud dispune de canale cu o lungime totală de 1300 km şi are aproximativ 2500 de construcţii hidrotehnice diferite. Acest sistem a permis lărgirea suprafeţelor irigate de 2,5 ori şi sporirea producţiei de orez în această provincie de 3 ori.*

■ *În Insulele Hawai au declarat grevă 6 500 de muncitori de la plantaţiile de ananas, revendicînd majorarea salariilor şi îmbunătăţirea condiţiilor de muncă.*

Greviştii sînt sprijiniţi de mii de muncitori din industria zahărului, de docheri şi de alţi oameni ai muncii.

■ *Recolta de tutun a Turciei a fost în anul 1967 de 182 629 tone. Ea este superioară cu 18 000 de tone celei din 1966 şi cu 50 000 de tone celei din 1965.*

■ *Un tribunal din Selma (statul Alabama) a condamnat la... un an închisoare pe Bernard Stewart, care la 5 noiembrie anul trecut a omorît un muncitor agricol de culoare, John Arthur Langdon. Procesul a fost judecat de un juriu format numai din albi.*

■ *Noi anchete au arătat că zilnic în Austria, în medie, 109 oameni pleacă din economia agricolă şi forestieră austriacă şi 11 gospodării ţărăneşti dispar. În fiecare săptămînă populaţia rurală austriacă se micşorează cu 749 oameni, iar numărul fermelor ţărăneşti se reduce cu 77.*

Aceste cifre — subliniază o publicaţie vest-germană — exprimă dramatica schimbare structurală care are loc în agricultura austriacă. Înainte de toate au de suferit fermele mici şi foarte mici. La recensămîntul agricol al fermelor în anul 1960 s-a stabilit un număr de peste 90 000 de ferme dispunînd de mai puţin de 2 ha şi alte 90 000 de ferme cu 2 pînă la 5 ha. Se apreciază că de atunci încoace au dispărut 28 000 de ferme, adică mai mult de a şaptea parte.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia“, Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii“

40.000